

Uradni list

Evropske unije

L 316

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

14. november 2012

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI) ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ 12
- ★ Uredba (EU) št. 1026/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o nekaterih ukrepih za ohranjanje staležev rib v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova 34
- ★ Uredba (EU) št. 1027/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 726/2004, kar zadeva farmakovigilanco ⁽¹⁾ 38
- ★ Uredba (EU) št. 1028/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z ureditvijo sheme enotnih plačil in podpore vinogradnikom 41
- ★ Uredba (EU) št. 1029/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uvedbi nujnih avtonomnih trgovinskih preferencialov za Pakistan 43

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1024/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2012

o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uporaba nekaterih aktov Unije, ki urejajo prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala na notranjem trgu, zahteva, da države članice sodelujejo bolj učinkovito in izmenjujejo informacije med seboj in s Komisijo. Ker načini, kako izvajati izmenjavo takšnih informacij v praksi, v teh aktih pogosto niso določeni, je treba določiti ustrezne praktične rešitve.

(2) Informacijski sistem za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: IMI) je programska aplikacija, ki je dostopna prek interneta in jo je razvila Komisija v sodelovanju z državami članicami, da bi s centraliziranim komunikacijskim mehanizmom za olajšanje čezmejne izmenjave informacij

in medsebojne pomoči državam članicam pomagala pri praktičnem izvajanju zahtev iz aktov Unije v zvezi z izmenjavo informacij. IMI je pristojnim organom zlasti v pomoč pri iskanju partnerjev v drugi državi članici, upravljanju izmenjave informacij, vključno z osebnimi podatki, na podlagi enostavnih in poenotenih postopkov ter pri premagovanju jezikovnih ovir na podlagi vnaprej določenih in vnaprej prevedenih delovnih postopkov. Komisija bi morala uporabnikom IMI po možnosti zagotoviti vsakršne obstoječe dodatne funkcije prevajanja, ki jih uporabniki potrebujejo, so skladne z zahtevami glede varnosti in zaupnosti za izmenjavo informacij prek IMI in se lahko zagotovijo z razumnimi stroški.

(3) Za premagovanje jezikovnih ovir bi moral biti IMI načeloma dostopen v vseh uradnih jezikih Unije.

(4) Namen IMI bi moral biti izboljšati delovanje notranjega trga z zagotavljanjem učinkovitega, uporabniku prijaznega orodja za izvajanje upravnega sodelovanja med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo ter s tem olajšati uporabo aktov Unije, navedenih v Prilogi k tej uredbi.

(5) Sporočilo Komisije z dne 21. februarja 2011 z naslovom „Boljše upravljanje enotnega trga prek izboljšane upravne sodelovanja: Strategija za širitev in razvoj informacijskega sistema za notranji trg (IMI)“ določa načrte za možno širitev IMI na druge akte Unije. V sporočilu Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg: Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – „Skupaj za novo rast““ je poudarjen pomen IMI za krepitev sodelovanja med vključenimi udeleženci, tudi na lokalni ravni, kar bi prispevalo k boljšemu upravljanju enotnega trga. Zato je treba vzpostaviti trden pravni okvir za IMI in določiti skupna pravila za zagotovitev učinkovitega delovanja IMI.

⁽¹⁾ UL C 43, 15.2.2012, str. 14.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2012.

(6) Kadar uporaba določbe akta Unije od držav članic zahteva izmenjavo osebnih podatkov in določa namen

te obdelave, bi bilo treba takšno določbo šteti kot ustrezno pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov, ob upoštevanju pogojev iz členov 8 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. IMI bi bilo treba obravnavati predvsem kot orodje za izmenjavo informacij, vključno z osebnimi podatki, ki bi sicer na podlagi pravne obveznosti, določene v aktih Unije za organe in subjekte držav članic, potekala drugače, tudi po navadni pošti, telefaksu ali elektronski pošti. Osebnih podatki, izmenjani prek IMI, bi se morali zbirati, obdelovati in uporabljati le za namene, ki so skladni z nameni, za katere so bili prvotno zbrani, in bi morali biti v skladu z vsemi ustreznimi zaščitnimi ukrepi.

- (7) V skladu z načelom vgrajene zasebnosti je bil IMI razvit ob upoštevanju zahtev iz zakonodaje o varstvu podatkov in že od zasnove vključuje mehanizme za varstvo podatkov, zlasti zaradi omejitev, ki so določene za dostop do osebnih podatkov, izmenjanih v IMI. IMI zato zagotavlja znatno višjo raven varstva in varnosti kot druge metode izmenjave informacij, kot so običajna pošta, telefon, telefaks ali elektronska pošta.
- (8) Upravno sodelovanje prek elektronskih sredstev med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo bi moralo potekati v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ ter Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾. Za namene te uredbe bi se morale uporabljati opredelitve pojmov iz Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001.
- (9) Komisija zagotavlja in upravlja programsko opremo in infrastrukturo IT za IMI, zagotavlja varnost IMI, upravlja mrežo nacionalnih koordinatorjev IMI ter sodeluje pri usposabljanju in zagotavljanju tehnične pomoči uporabnikom IMI. V ta namen bi morala Komisija imeti dostop le do tistih osebnih podatkov, ki so nujno potrebni za izvajanje njenih nalog v okviru pristojnosti, določenih v tej uredbi, kot je prijavljanje nacionalnih koordinatorjev IMI. Komisija bi morala imeti dostop do osebnih podatkov tudi, kadar na podlagi zahteve drugega udeleženca IMI priključijo osebne podatke, ki so bili v IMI blokirani in do katerih je posameznik, na katerega se nanašajo podatki, zaprosil za dostop. Komisija ne bi smela imeti dostopa do osebnih podatkov, izmenjanih v okviru upravnega sodelovanja v okviru IMI, razen če akt Unije ne določa vloge Komisije v takšnem sodelovanju.
- (10) Za zagotovitev preglednosti, zlasti za posameznike, na katere se nanašajo podatki, bi bilo treba v Prilogi k tej uredbi navesti določbe aktov Unije, za katere se uporablja IMI.

- (11) IMI se v prihodnosti lahko razširi na nova področja, na katerih bi lahko prispeval k učinkovitemu izvajanju aktov Unije na stroškovno učinkovit in uporabniku prijazen način, ob upoštevanju tehnične izvedljivosti in splošnega vpliva na IMI. Komisija bi morala opraviti potrebne preskuse, da bi preverila, ali je IMI tehnično pripravljen na predvideno širitev. Odločitve o širitvi IMI na druge akte Unije bi bilo treba sprejeti po rednem zakonodajnem postopku.
- (12) Pilotni projekti so koristno orodje za preverjanje, ali je širitev IMI upravičena, ter za prilagoditev tehnične funkcionalnosti in postopkovne ureditve zahtevam uporabnikov IMI, preden se sprejme odločitev o širitvi IMI. Države članice bi morale biti v celoti vključene v odločanje o tem, za katere akte Unije bi bilo treba izvesti pilotni projekt in na kakšen način, da se zagotovi, da pilotni projekt odraža potrebe uporabnikov IMI in da so določbe o obdelavi osebnih podatkov v celoti upoštevane. Tak način izvajanja bi bilo treba določiti za vsak pilotni projekt posebej.
- (13) Nobena določba v tej uredbi državam članicam in Komisiji ne bi smela preprečevati, da se odločijo uporabljati IMI za izmenjavo informacij, ki ne vključuje obdelave osebnih podatkov.
- (14) Ta uredba bi morala določati pravila za uporabo IMI za namene upravnega sodelovanja, ki lahko med drugim zajemajo izmenjavo informacij med dvema stranema, postopke uradnega obveščanja, mehanizme opozarjanja, dogovore o medsebojni pomoči in reševanje težav.
- (15) Ta uredba ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da odločijo, kateri nacionalni organi izvajajo obveznosti na podlagi te uredbe. Države članice bi morale imeti možnost, da lahko prilagodijo naloge in pristojnosti v zvezi z IMI svojim notranjim upravnim strukturam ter upoštevajo zahteve specifičnega delovnega postopka IMI. Države članice bi morale imeti možnost, da imenujejo dodatne koordinatorje IMI, ki sami ali skupaj z drugimi opravljajo naloge nacionalnih koordinatorjev IMI za določeno področje notranjega trga, organizacijsko enoto uprave, geografsko regijo ali v skladu z drugim merilom. Države članice bi morale obvestiti Komisijo o koordinatorjih IMI, ki so jih imenovali, ni pa treba, da v IMI navedejo dodatne koordinatorje IMI, če to ni potrebno za njegovo ustrezno delovanje.
- (16) Da bi dosegli učinkovito upravno sodelovanje prek IMI, bi države članice in Komisija morale zagotoviti, da imajo njihovi udeleženci IMI potrebna sredstva za izvajanje svojih obveznosti v skladu s to uredbo.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (17) IMI je v osnovi komunikacijsko orodje za upravno sodelovanje med pristojnimi organi, ki ni na voljo splošni javnosti, zato bo morda treba razviti tehnična sredstva, ki bodo omogočala, da bodo zunanji udeleženci, kot so državljani, podjetja in organizacije, lahko komunicirali s pristojnimi organi za namene pošiljanja informacij ali priklica podatkov ali uveljavljali pravice, ki jih imajo kot posamezniki, na katere se nanašajo podatki. Takšna tehnična sredstva bi morala vključevati ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov. Za zagotavljanje visoke ravni varnosti bi bilo treba vsak tovrsten javni vmesnik razviti tako, da bi bil tehnično v celoti ločen od IMI, do katerega bi morali imeti dostop le uporabniki IMI.
- (18) Uporaba IMI v okviru tehnične podpore mreži SOLVIT ne bi smela posegati v neformalno naravo postopka SOLVIT, ki je zasnovan na prostovoljni zavezi držav članic v skladu s Priporočilom Komisije z dne 7. decembra 2001 o načelih za uporabo mreže SOLVIT za reševanje problemov notranjega trga ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: priporočilo o SOLVIT). Da bi se delovanje mreže SOLVIT nadaljevalo na podlagi sedanje organizacije dela, se lahko ena ali več nalog nacionalnega koordinatorja IMI dodeli centrom SOLVIT na njihovem področju dela, tako da lahko delujejo neodvisno od nacionalnega koordinatorja IMI. Obdelava osebnih podatkov in zaupnih informacij v okviru postopkov SOLVIT bi morala brez poseganja v nezavezujoče priporočilo o SOLVIT potekati v skladu z vsemi zagotovili iz te uredbe.
- (19) Medtem ko IMI vsebuje spletni vmesnik za uporabnike, bi v nekaterih primerih in na zahtevo zadevne države članice lahko razmislili o tehničnih rešitvah neposrednega prenosa podatkov iz nacionalnih sistemov v IMI, kadar takšni nacionalni sistemi že obstajajo, zlasti za postopke uradnega obveščanja. Izvedba takšne tehnične rešitve bi morala biti odvisna od ocene njene izvedljivosti, stroškov in pričakovanih koristi. Te rešitve ne bi smele vplivati na obstoječe strukture in nacionalno ureditev pristojnosti.
- (20) Če so države članice izpolnile obveznost glede uradnega obveščanja iz člena 15(7) Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽²⁾ po postopku v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽³⁾, jim ne bi bilo treba ponovno opraviti postopka uradnega obveščanja prek IMI.
- (21) Izmenjava podatkov prek IMI izhaja iz pravne obveznosti organov držav članic za zagotavljanje medsebojne pomoči. Za zagotovitev ustreznega delovanja notranjega trga informacije, ki jih pristojni organ prejme prek IMI od druge države članice, ne bi smele biti brez dokazne vrednosti v upravnih postopkih zgolj zato, ker izhajajo iz druge države članice ali so bile prejete po elektronski poti, pristojni organ pa bi jih moral obravnavati enako kot podobne listine iz svoje države članice.
- (22) Za zagotovitev visoke ravni varstva podatkov je treba določiti najdaljše roke hrambe osebnih podatkov v IMI. Vendar bi morali biti ti roki uravnoteženi in ustrezno upoštevati potrebo po dobrem delovanju IMI kakor tudi pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki, da v celoti uveljavljajo svoje pravice, na primer s pridobitvijo dokaza, da je potekala izmenjava informacij, da se lahko pritožijo zoper odločitve. Zlasti roki hrambe ne bi smeli biti daljši, kot je potrebno za uresničevanje ciljev te uredbe.
- (23) Treba bi bilo omogočiti obdelavo imen in kontaktnih podatkov uporabnikov IMI za namene, ki so združljivi s cilji te uredbe, vključno s spremljanjem uporabe sistema s strani koordinatorjev IMI in Komisije, komuniciranjem, usposabljanjem in pobudami za ozaveščanje ter zbiranjem informacij o upravnem sodelovanju ali medsebojni pomoči na notranjem trgu.
- (24) Evropski nadzornik za varstvo podatkov bi moral spremljati in skušati zagotavljati uporabo te uredbe, med drugim z vzdrževanjem stikov z nacionalnimi organi za varstvo podatkov, vključno z ustreznimi določbami o varnosti podatkov.
- (25) Za učinkovito spremljanje delovanja IMI in poročanje o tem ter uporabo te uredbe bi morale države članice Komisiji zagotoviti ustrezne informacije.
- (26) Posameznike, na katere se nanašajo podatki, bi bilo treba obvestiti, da se njihovi podatki obdelujejo v IMI in da imajo v skladu s to uredbo in nacionalno zakonodajo, ki izvaja Direktivo 95/46/ES, pravico dostopa do podatkov, ki se nanje nanašajo, in pravico, da zahtevajo, da se nepravilni podatki popravijo, nezakonito obdelani pa izbrišejo.
- (27) Da bi pristojni organi držav članic lahko izvajali pravne določbe o upravnem sodelovanju in učinkovito izmenjavali informacije prek IMI, bi bilo morda treba določiti praktične rešitve za takšno izmenjavo. Te rešitve bi morala sprejeti Komisija v obliki ločenega izvedbenega akta za vsak akt Unije, naveden v Prilogi, ali za vsako vrsto postopka upravnega sodelovanja, zajemati pa bi morale osnovno tehnično funkcionalnost in postopkovno ureditev, potrebni za izvajanje ustreznih

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2001, str. 79.

⁽²⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

⁽³⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

postopkov upravnega sodelovanja prek IMI. Komisija bi morala skrbeti za vzdrževanje in razvoj programske opreme in infrastrukture IT za IMI.

- (28) Za zagotovitev zadostne preglednosti za posameznike, na katere se nanašajo podatki, bi bilo treba objaviti vnaprej določene delovne postopke, nabor vprašanj in odgovorov, obrazce in druge rešitve v zvezi s postopki upravnega sodelovanja v IMI.
- (29) Kadar države članice v skladu s členom 13 Direktive 95/46/ES predvidijo omejitve ali izjeme za pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki, bi bilo treba informacije o takšnih omejitvah ali izjemah objaviti, da se zagotovi popolna preglednost za posameznike, na katere se nanašajo podatki. Takšne izjeme ali omejitve bi morale biti nujne in sorazmerne s predvidenim namenom ter bi zanje morali veljati ustrezni zaščitni ukrepi.
- (30) Če Unija s tretjimi državami sklene mednarodne sporazume, ki zajemajo tudi uporabo določb aktov Unije, navedenih v Prilogi k tej uredbi, bi bilo treba omogočiti, da se partnerji udeležencev IMI v teh tretjih državah vključijo v postopke upravnega sodelovanja, pri katerih se uporablja IMI, pod pogojem, da je bilo ugotovljeno, da zadevna tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES.
- (31) Odločbo Komisije 2008/49/ES z dne 12. decembra 2007 o izvajanju informacijskega sistema za notranji trg (IMI) v zvezi z varstvom osebnih podatkov⁽¹⁾ bi bilo treba razveljaviti. Odločba Komisije 2009/739/ES z dne 2. oktobra 2009 o določitvi praktičnih rešitev za izmenjavo informacij med državami članicami po elektronski poti v skladu s Poglavjem VI Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu⁽²⁾ bi se morala še naprej uporabljati za zadeve, povezane z izmenjavo informacij na podlagi Direktive 2006/123/ES.
- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽³⁾.
- (33) Uspešnost držav članic glede učinkovite uporabe te uredbe bi se morala spremljati prek letnega poročila o delovanju IMI, pripravljenega na podlagi statističnih

podatkov iz IMI in drugih ustreznih podatkov. Uspešnost držav članic bi se morala med drugim ocenjevati tudi na podlagi časa, v povprečju porabljenega za pripravo hitrih in kakovostnih odgovorov.

- (34) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve pravil za uporabo IMI v okviru upravnega sodelovanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se zaradi svojega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (35) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 22. novembra 2011⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za uporabo informacijskega sistema za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: IMI) za upravno sodelovanje, vključno z obdelavo osebnih podatkov med pristojnimi organi držav članic ter med pristojnimi organi držav članic in Komisijo.

Člen 2

Vzpostavitev IMI

S to uredbo se uradno vzpostavi IMI.

Člen 3

Področje uporabe

1. IMI se uporablja za upravno sodelovanje med pristojnimi organi držav članic ali med pristojnimi organi držav članic in Komisijo, ki je potrebno za izvajanje aktov Unije na področju notranjega trga, v smislu člena 26(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), s katerimi je določeno upravno sodelovanje, vključno z izmenjavo osebnih podatkov, med državami članicami ali med državami članicami in Komisijo. Ti akti Unije so navedeni v Prilogi.

2. Nobena določba v tej uredbi ne določa obvezne uporabe nezavezujočih določb aktov Unije.

⁽¹⁾ UL L 13, 16.1.2008, str. 18.

⁽²⁾ UL L 263, 7.10.2009, str. 32.

⁽³⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽⁴⁾ UL C 48, 18.2.2012, str. 2.

Člen 4

Širitev IMI

1. Komisija lahko izvede pilotne projekte, s katerimi oceni, ali bi bil IMI učinkovito orodje za izvajanje določb o upravnem sodelovanju iz aktov Unije, ki niso navedeni v Prilogi. Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, za katere določbe aktov Unije se izvede pilotni projekt, ter način izvajanja tega projekta, zlasti osnovno tehnično funkcionalnost in postopkovno ureditev, potrebno za izvajanje ustreznih določb o upravnem sodelovanju. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(3).

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži oceno izida pilotnega projekta, vključno z vprašanji, povezanimi z varstvom podatkov, in učinkovitimi funkcijami prevajanja. Skupaj s to oceno lahko po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo Priloge zaradi razširitve uporabe IMI na ustrezne določbe aktov Unije.

Člen 5

Opredeleitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001.

Poleg teh se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „IMI“ pomeni elektronsko orodje, ki ga zagotovi Komisija za olajšanje upravnega sodelovanja med pristojnimi organi držav članic ter med pristojnimi organi držav članic in Komisijo;
- (b) „upravno sodelovanje“ pomeni sodelovanje med pristojnimi organi držav članic ali med pristojnimi organi držav članic in Komisijo v obliki izmenjave in obdelave informacij, vključno prek uradnih obvestil in opozarjanj, ali zagotavljanja medsebojne pomoči, tudi za reševanje problemov, z namenom boljše uporabe prava Unije;
- (c) „področje notranjega trga“ pomeni zakonodajno ali funkcionalno področje notranjega trga v smislu člena 26(2) PDEU, na katerem se uporablja IMI v skladu s členom 3 te uredbe;
- (d) „postopek upravnega sodelovanja“ pomeni vnaprej določen delovni postopek, določen v IMI, ki udeležencem IMI omogoča medsebojno komuniciranje in delovanje na strukturiran način;
- (e) „koordinator IMI“ pomeni organ, ki ga imenuje država članica za opravljanje podpornih nalog, potrebnih za učinkovito delovanje IMI v skladu s to uredbo;
- (f) „pristojni organ“ pomeni kateri koli organ, ki je ustanovljen na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ter je prijavljen v IMI in ima posebne pristojnosti v zvezi z uporabo nacionalnega prava ali aktov Unije, navedenih v Prilogi, na enem ali več področjih notranjega trga;
- (g) „udeleženci IMI“ pomenijo pristojne organe, koordinatorje IMI in Komisijo;

- (h) „uporabnik IMI“ pomeni fizično osebo, ki deluje pod nadzorom udeleženca IMI in je v IMI prijavljena v imenu tega udeleženca IMI;
- (i) „zunanji udeleženci“ pomenijo fizične ali pravne osebe, ki niso uporabniki IMI ter lahko sodelujejo v okviru IMI le prek ločenih tehničnih sredstev in v skladu s specifičnim vnaprej določenim delovnim postopkom, predvidenim v ta namen;
- (j) „blokiranje“ pomeni uporabo tehničnih sredstev, s katerimi se uporabnikom IMI onemogoči dostop do osebnih podatkov prek običajnega vmesnika IMI;
- (k) „formalni zaključek“ pomeni uporabo tehničnih zmogljivosti IMI za končanje postopka upravnega sodelovanja.

POGLAVJE II

FUNKCIJE IN ODGOVORNOSTI V ZVEZI Z IMI

Člen 6

Koordinatorji IMI

1. Vsaka država članica imenuje enega nacionalnega koordinatorja IMI, katerega odgovornosti vključujejo naslednje:

- (a) prijavlja ali potrjuje prijave koordinatorjev IMI in pristojnih organov;
- (b) deluje kot glavna kontaktna točka za udeležence IMI v državah članicah za vprašanja v zvezi z IMI, vključno z zagotovitvijo informacij o vidikih v zvezi z varstvom osebnih podatkov v skladu s to uredbo;
- (c) deluje kot sogovornik Komisije za vprašanja v zvezi z IMI, vključno z zagotavljanjem informacij o vidikih v zvezi z varstvom osebnih podatkov v skladu s to uredbo;
- (d) zagotavlja znanje, usposabljanje in podporo, vključno z osnovno tehnično pomočjo, udeležencem IMI v državah članicah;
- (e) kolikor lahko na to vpliva, zagotavlja učinkovito delovanje IMI, vključno s pravočasnimi in ustreznimi odgovori udeležencev IMI v državah članicah na zahteve za upravno sodelovanje.

2. Vsaka država članica lahko poleg tega imenuje enega ali več koordinatorjev IMI za opravljanje nalog, navedenih v odstavku 1, v skladu s svojo notranjo upravno strukturo.

3. Države članice Komisijo obvestijo o koordinatorjih IMI, imenovanih v skladu z odstavkoma 1 in 2, ter nalogah, za katere so odgovorni. Komisija te informacije posreduje drugim državam članicam.

4. Vsi koordinatorji IMI lahko delujejo kot pristojni organi. Koordinator IMI ima v takih primerih enake pravice dostopa kot pristojni organ. Vsak koordinator IMI je kot udeleženec IMI odgovoren za svoje dejavnosti obdelave podatkov.

Člen 7

Pristojni organi

1. Pristojni organi, kadar sodelujejo z uporabo IMI, preko uporabnikov IMI v skladu s postopki upravnega sodelovanja zagotovijo, da se v skladu z veljavnim aktom Unije ustrezen odgovor poda v čim krajšem možnem času, v vsakem primeru pa v roku, določenem v navedenem aktu.
2. Pristojni organ lahko kot dokaz uporabi vse informacije, dokumente, ugotovitve, izjave ali overjene kopije, ki jih je prejel v elektronski obliki prek IMI, pod enakimi pogoji kot podobne informacije, pridobljene v lastni državi, za namene, ki so združljivi z nameni, za katere so bili podatki prvotno zbrani.
3. Vsak pristojni organ nadzira svoje dejavnosti obdelave podatkov, ki jih izvaja uporabnik IMI pod njegovim nadzorom, in zagotovi, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo podatki, uveljavljajo svoje pravice v skladu s poglavjema III in IV, po potrebi v sodelovanju s Komisijo.

Člen 8

Komisija

1. Komisija je odgovorna za izvajanje naslednjih nalog:
 - (a) zagotavlja varnost, razpoložljivost, vzdrževanje ter razvoj programske opreme in infrastrukture IT za IMI;
 - (b) zagotavlja večjezični sistem, vključno z obstoječimi funkcijami prevajanja, usposabljanje v sodelovanju z državami članicami in službo za pomoč uporabnikom, ki zagotavlja pomoč državam članicam pri uporabi IMI;
 - (c) prijavlja nacionalne koordinatorje IMI in jim dodeljuje dostop do IMI;
 - (d) izvaja postopke obdelave osebnih podatkov v IMI, kadar je to določeno v tej uredbi, v skladu z nameni, določenimi z veljavnimi akti Unije, navedenimi v Prilogi;
 - (e) spremlja uporabo te uredbe in poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov v skladu s členom 25.
2. Komisija ima za namene opravljanja svojih nalog iz odstavka 1 in pripravo statističnih poročil dostop do potrebnih informacij v zvezi s postopki obdelave, izvedenimi v IMI.
3. Komisija ne sodeluje v postopkih upravnega sodelovanja, ki vključujejo obdelavo osebnih podatkov, razen če je to predpisano v določbi akta Unije, navedenega v Prilogi.

Člen 9

Pravice dostopa udeležencev in uporabnikov IMI

1. Dostop do IMI imajo samo uporabniki IMI.
2. Države članice imenujejo koordinatorje IMI in pristojne organe ter področja notranjega trga, za katera so pristojni. Komisija ima lahko v tem procesu posvetovalno vlogo.

3. Vsak udeleženec IMI svojim uporabnikom IMI po potrebi dodeli ali odvzame ustrezne pravice dostopa na področju notranjega trga, za katerega je pristojen.

4. Komisija in države članice zagotovijo ustrezne načine, tako da lahko uporabniki IMI do osebnih podatkov, obdelanih v IMI, dostopijo samo na podlagi potrebe po seznanitvi in na področju ali področjih notranjega trga, za katera so jim bile podeljene pravice dostopa v skladu z odstavkom 3.

5. Uporaba osebnih podatkov, obdelanih v IMI za poseben namen na način, ki je nezdružljiv s prvotnim namenom, je prepovedana, razen če ni izrecno dovoljena z nacionalnim pravom, ki je v skladu s pravom Unije.

6. Kadar postopek upravnega sodelovanja vključuje obdelavo osebnih podatkov, imajo dostop do teh osebnih podatkov samo udeleženci IMI, ki sodelujejo v tem postopku.

Člen 10

Zaupnost

1. Vsaka država članica za svoje udeležence IMI in uporabnike IMI uporablja svoja pravila o poklicni tajnosti ali druge enakovredne obveze zaupnosti v skladu z nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Unije.
2. Udeleženci IMI zagotovijo, da uporabniki IMI, ki delujejo pod njihovim nadzorom, spoštujejo zahteve drugih udeležencev IMI glede zaupne obravnave informacij, izmenjanih prek IMI.

Člen 11

Postopki upravnega sodelovanja

IMI temelji na postopkih upravnega sodelovanja za izvajanje določb zadevnih aktov Unije, navedenih v Prilogi. Komisija lahko, kadar je primerno, sprejme izvedbene akte za posamezen akt Unije, naveden v Prilogi, ali za vrsto postopka upravnega sodelovanja, pri čemer določi bistveno tehnično funkcionalnost in postopkovno ureditev, ki je potrebna za izvajanje zadevnih postopkov upravnega sodelovanja, po potrebi vključno s sodelovanjem med zunanjimi udeleženci in IMI iz člena 12. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 24(2).

Člen 12

Zunanji udeleženci

Zagotovijo se lahko tehnična sredstva, s katerimi se zunanjim udeležencem omogoči sodelovanje z IMI, če je takšno sodelovanje:

- (a) določeno z aktom Unije;
- (b) določeno v izvedbenem aktu iz člena 11 za lažje upravno sodelovanje med pristojnimi organi držav članic pri uporabi določb aktov Unije, navedenih v Prilogi, ali

(c) potrebno za vlaganje zahtev za uveljavljanje njihovih pravic kot posameznikov, na katere se nanašajo podatki, v skladu s členom 19.

Vsa tovrstna tehnična sredstva so ločena od IMI in zunanjim udeležencem ne omogočajo dostopa do IMI.

POGLAVJE III

OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARNOST

Člen 13

Omejitev namena

Udeleženci IMI si osebne podatke izmenjujejo in jih obdelujejo samo za namene, opredeljene v zadevnih določbah aktov Unije, navedenih v Prilogi.

Podatki, ki jih posamezniki, na katere se nanašajo podatki, predložijo IMI, se uporabljajo samo za namene, za katere so bili predloženi.

Člen 14

Hramba osebnih podatkov

1. Osebni podatki, obdelani v IMI, se blokirajo v IMI, tako ko niso več potrebni za namen, za katerega so bili zbrani, odvisno od posebnosti vsake od oblik upravnega sodelovanja, praviloma pa najpozneje šest mesecev po uradnem zaključku postopka upravnega sodelovanja.

Če pa je v veljavnem aktu Unije, navedenem v Prilogi, določeno daljše obdobje, se lahko osebni podatki, obdelani v IMI, hranijo največ 18 mesecev po uradnem zaključku postopka upravnega sodelovanja.

2. Če se v skladu z zavezujočim aktom Unije, navedenim v Prilogi, zahteva podatkovno skladišče, ki ga lahko udeleženci IMI uporabijo v prihodnosti, se lahko osebni podatki v takem podatkovnem skladišču obdelujejo tako dolgo, kot so potrebni za ta namen, bodisi s privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo podatki, bodisi če je to predvideno v navedenem aktu Unije.

3. Osebni podatki, blokirani v skladu s tem členom, se z izjemo hrambe obdelujejo le za namene zagotavljanja dokaza o izmenjavi informacij prek IMI s privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo podatki, razen če se obdelava zahteva iz izjemno pomembnih razlogov v javnem interesu.

4. Blokirani podatki se samodejno izbrišejo iz IMI tri leta po formalnem zaključku postopka upravnega sodelovanja.

5. Na izrecno zahtevo pristojnega organa v posameznem primeru in s soglasjem posameznika, na katerega se nanašajo podatki, se osebni podatki lahko izbrišejo pred koncem veljavnega roka hrambe.

6. Komisija s tehničnimi sredstvi zagotovi blokiranje, izbris in priklic osebnih podatkov v skladu z odstavkom 3.

7. Vzpostavijo se tehnična sredstva, ki bi udeležence IMI spodbudila, naj formalno zaključijo postopke upravnega sodelovanja čim prej po zaključku izmenjave informacij, in udeležencem IMI omogočili, da pristojne koordinatorje IMI vključijo v vse postopke, ki brez utemeljitve že več kot dva meseca niso aktivni.

Člen 15

Hramba osebnih podatkov uporabnikov IMI

1. Z odstopanjem od člena 14 se odstavka 2 in 3 tega člena uporabljata za hrambo osebnih podatkov uporabnikov IMI. Ti osebni podatki vključujejo osebno ime ter vse elektronske in druge kontaktne podatke, potrebne za namene te uredbe.

2. Osebni podatki, ki se nanašajo na uporabnike IMI, se hranijo v IMI, dokler so uporabniki IMI, in se lahko obdelujejo za namene, združljive s cilji te uredbe.

3. Ko fizična oseba preneha biti uporabnik IMI, se osebni podatki, ki se nanašajo na to osebo, s tehničnimi sredstvi blokirajo za tri leta. Ti podatki se z izjemo hrambe obdelujejo le za namene zagotavljanja dokaza o izmenjavi informacij prek IMI in se izbrišejo ob koncu triletnega obdobja.

Člen 16

Obdelava posebnih vrst podatkov

1. Obdelava posebnih vrst podatkov iz člena 8(1) Direktive 95/46/ES in člena 10(1) Uredbe (ES) št. 45/2001 v IMI je dovoljena samo na podlagi posebnega razloga iz člena 8(2) in (4) navedene direktive in člena 10(2) navedene uredbe ter ob upoštevanju ustreznih zaščitnih ukrepov iz navedenih členov za zagotovitev pravic posameznikov, katerih osebni podatki se obdelujejo.

2. IMI se lahko uporablja za obdelavo podatkov v zvezi s kaznivimi dejanji, kazenskimi obsodbami ali varnostnimi ukrepi iz člena 8(5) Direktive 95/46/ES in člena 10(5) Uredbe (ES) št. 45/2001, ob upoštevanju zaščitnih ukrepov iz navedenih členov, vključno z informacijami o disciplinskih, upravnih ali kazenskih sankcijah ali drugimi informacijami, ki so potrebne, da se ugotovi dobro ime posameznika ali pravne osebe, kadar je obdelava takšnih podatkov določena v aktu Unije, ki je podlaga za obdelavo, ali če je posameznik, na katerega se nanašajo podatki, v to izrecno privolil, ob upoštevanju posebnih zaščitnih ukrepov iz člena 8(5) Direktive 95/46/ES.

Člen 17

Varnost

1. Komisija zagotovi, da je IMI skladen s pravili o varnosti podatkov, ki jih je Komisija sprejela v skladu s členom 22 Uredbe (ES) št. 45/2001.

2. Komisija uvede potrebne ukrepe za zagotovitev varnosti osebnih podatkov, obdelanih v IMI, vključno z ustreznim nadzorom dostopa do podatkov in varnostnim načrtom, ki se redno posodablja.

3. Komisija zagotovi, da se lahko v primeru varnostnega incidenta preveri, kateri osebni podatki so bili obdelani v IMI, kdaj so bili obdelani, kdo jih je obdelal in za kakšen namen.

4. Udeleženci IMI izvedejo vse potrebne postopkovne in organizacijske ukrepe za zagotovitev varnosti osebnih podatkov, ki jih obdelujejo v IMI, v skladu s členom 17 Direktive 95/46/ES.

POGLAVJE IV

PRAVICE POSAMEZNIKOV, NA KATERE SE NANAŠAJO PODATKI, IN NADZOR

Člen 18

Obveščanje posameznikov, na katere se nanašajo podatki, in preglednost

1. Udeleženci IMI v skladu s členom 10 ali 11 Direktive 95/46/ES in nacionalno zakonodajo, ki je skladna z navedeno direktivo, zagotovijo, da so posamezniki, na katere se nanašajo podatki, čim prej obveščeni o obdelavi njihovih osebnih podatkov v IMI in da imajo dostop do informacij o njihovih pravicah in kako jih uveljaviti, vključno z identiteto in kontaktnimi podatki upravljavca in morebitnega zastopnika upravljavca.

2. Komisija na preprosto dostopen način objavi:
- (a) informacije v zvezi z IMI v skladu s členoma 11 in 12 Uredbe (ES) št. 45/2001 v jasni in razumljivi obliki;
 - (b) informacije o vidikih varstva podatkov v postopkih upravnega sodelovanja v IMI iz člena 11 te uredbe;
 - (c) informacije o izjemah ali omejitvah pravic posameznikov, na katere se nanašajo podatki, iz člena 20 te uredbe;
 - (d) vrste postopkov upravnega sodelovanja, bistvene funkcije IMI in vrste podatkov, ki se lahko obdelujejo v IMI;
 - (e) izčrpen seznam vseh izvedbenih ali delegiranih aktov v zvezi z IMI, sprejetih v skladu s to uredbo ali drugim aktom Unije ter prečiščeno besedilo Priloge k tej uredbi in njenih poznejših sprememb, uvedenih z drugimi akti Unije.

Člen 19

Pravica do dostopa, popravka in izbrisa

1. Udeleženci IMI zagotovijo, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo podatki, v skladu z nacionalno zakonodajo učinkovito uveljavljajo pravico dostopa do podatkov v IMI, ki se nanašajo nanje, ter pravico do popravka nepravilnih ali nepopolnih podatkov in izbrisa nezakonito obdelanih podatkov. Pristojni udeleženec IMI popravek ali izbris opravi čimprej,

najpozneje pa v 30 dneh po prejemu zahteve posameznika, na katerega se nanašajo podatki.

2. Če posameznik, na katerega se nanašajo podatki, izpodbija pravilnost ali zakonitost podatkov, blokiranih v skladu s členom 14(1), se to dejstvo zabeleži, kakor tudi pravilne popravljene informacije.

Člen 20

Izjeme in omejitve

Države članice obvestijo Komisijo, kadar v nacionalni zakonodaji v skladu s členom 13 Direktive 95/46/ES določijo izjeme ali omejitve za pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki, določene v tem poglavju.

Člen 21

Nadzor

1. Nacionalni nadzorni organ ali organi, ki so bili imenovani v posamezni državi članici in so jim bila podeljena pooblastila iz člena 28 Direktive 95/46/ES (v nadaljnjem besedilu: nacionalni nadzorni organ), neodvisno spremljajo zakonitost obdelave osebnih podatkov s strani udeležencev IMI v njihovi državi članici in zlasti zagotovijo, da so v tem poglavju določene pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki, zaščiten v skladu s to uredbo.

2. Evropski nadzornik za varstvo podatkov spremlja dejavnosti Komisije v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki jih opravlja v vlogi udeleženca IMI, in poskuša zagotoviti, da se izvajajo v skladu s to uredbo. Pri tem ustrezno veljajo naloge in pooblastila iz členov 46 in 47 Uredbe (ES) št. 45/2001.

3. Nacionalni nadzorni organi in evropski nadzornik za varstvo podatkov, ki delujejo v okviru svojih zadevnih pristojnosti, zagotovijo usklajen nadzor IMI in njegove uporabe s strani udeležencev IMI.

4. Evropski nadzornik za varstvo podatkov lahko pozove nacionalne nadzorne organe, da se sestanejo z namenom zagotovitve usklajenega nadzora IMI in njegove uporabe s strani udeležencev, kakor je določeno v odstavku 3. Stroške teh sestankov prevzame Evropski nadzornik za varstvo podatkov. Po potrebi lahko za ta namen skupaj razvijejo dodatne delovne metode, vključno s postopkovnimi pravili. Skupno poročilo o dejavnostih se vsaj vsaka tri leta pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

POGLAVJE V

GEOGRAFSKO PODROČJE UPORABE IMI

Člen 22

Nacionalna uporaba IMI

1. Država članica lahko uporablja IMI za namen upravnega sodelovanja med pristojnimi organi na svojem ozemlju v skladu z nacionalnim pravom le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ni potrebna nobena bistvena sprememba obstoječih postopkov upravnega sodelovanja;

- (b) je bilo nacionalnemu nadzornemu organu poslano uradno obvestilo o predvideni uporabi IMI, če je to potrebno v skladu z nacionalno zakonodajo, in
- (c) nima škodljivega vpliva na učinkovito delovanje IMI za uporabnike IMI.

2. Če namerava država članica sistematično uporabljati IMI za nacionalne namene, o tem obvesti Komisijo in jo vnaprej zaprosi za dovoljenje. Komisija preveri, ali so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni. Država članica in Komisija po potrebi in v skladu s to uredbo skleneta dogovor, v katerem je med drugim določena tehnična, finančna in organizacijska ureditev glede nacionalne uporabe, vključno s pristojnostmi udeležencev IMI.

Člen 23

Izmenjava informacij s tretjimi državami

1. Udeleženci IMI v Uniji in njihovi partnerji v tretji državi si lahko informacije, vključno z osebnimi podatki, izmenjajo v IMI v skladu s to uredbo le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) informacije se obdelajo v skladu z določbo akta Unije, navedenega v Prilogi, in enakovredne določbe v pravu tretje države;
- (b) informacije se izmenjajo ali zagotovijo v skladu z mednarodnim sporazumom, v katerem so določeni:
- (i) uporaba določbe akta Unije, navedenega v Prilogi, s strani tretje države;
 - (ii) uporaba IMI in
 - (iii) načela in podrobnosti takšne izmenjave, ter
- (c) zadevna tretja država zagotavlja ustrezno varstvo osebnih podatkov v skladu s členom 25(2) Direktive 95/46/ES, vključno z ustreznimi zaščitnimi ukrepi, da se podatki, obdelani v IMI, uporabljajo samo za namen, za katerega so bili prvotno izmenjani, Komisija pa je sprejela sklep v skladu s členom 25(6) Direktive 95/46/ES.

2. Če je Komisija udeleženka IMI, se člen 9(1) in (7) Uredbe (ES) št. 45/2001 uporablja za vse izmenjave osebnih podatkov, obdelanih v IMI, z njenimi partnerji v tretji državi.

3. Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi in posodablja seznam tretjih držav, ki so pooblaščenice za izmenjavo informacij, vključno z osebnimi podatki, v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 25

Spremljanje in poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto poroča o delovanju IMI.

2. Komisija Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov do 5. decembra 2017 in nato vsakih pet let poroča o vidikih v zvezi z varstvom osebnih podatkov v IMI, vključno z varnostjo podatkov.

3. Države članice Komisiji za namen priprave poročil iz odstavkov 1 in 2 posredujejo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe, vključno z informacijami o praktičnem izvajanju zahtev v zvezi z varstvom podatkov iz te uredbe.

Člen 26

Stroški

1. Stroški razvoja, promocije, delovanja in vzdrževanja IMI se brez poseganja v ureditev iz člena 22(2) krijejo iz splošnega proračuna Evropske unije.

2. Če v aktu Unije ni drugače določeno, stroške delovanja IMI na ravni države članice, vključno s stroški za človeške vire, potrebne za usposabljanje, promocijo in tehnično pomoč (služba za pomoč uporabnikom), ter upravljanje IMI na nacionalni ravni, krije posamezna država članica.

Člen 27

Razveljavitev

Odločba 2008/49/ES se razveljavi.

Člen 28

Učinkovita uporaba

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev učinkovite uporabe te uredbe s strani svojih udeležencev IMI.

Člen 29

Izjeme

1. Ne glede na člen 4 te uredbe se lahko pilotni projekt IMI, ki se je začel 16. maja 2011, za preverjanje ustreznosti IMI za izvajanje člena 4 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev⁽¹⁾ nadaljuje na podlagi dogovorov, sklenjenih pred začetkom veljavnosti te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

2. Ne glede na člen 8(3) ter točki (a) in (b) prvega odstavka člena 12 te uredbe se za izvajanje določb o upravnem sodelovanju iz priporočila SOLVIT prek IMI sodelovanje Komisije v postopkih upravnega sodelovanja in obstoječi instrument za zunanje udeležence lahko nadaljujeta na podlagi dogovorov, sklenjenih pred začetkom veljavnosti te uredbe. Za osebne podatke, obdelane v IMI za namene priporočila SOLVIT, je obdobje iz člena 14(1) te uredbe 18 mesecev.

3. Ne glede na člen 4(1) te uredbe lahko Komisija začne pilotni projekt, da oceni, ali je IMI učinkovito, stroškovno učinkovito in uporabniku prijazno orodje za izvajanje člena 3(4), (5) in (6) Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) ⁽¹⁾. Komisija najpozneje dve leti po začetku tega pilotnega projekta Evropskemu parlamentu in Svetu predloži oceno iz člena 4(2) te uredbe, ki zajema tudi medsebojni vpliv upravnega sodelovanja v okviru

sistema sodelovanja na področju varstva potrošnikov, ustanovljenega v skladu z Uredbo (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov („Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“) ⁽²⁾, in v okviru IMI.

4. Ne glede na člen 14(1) te uredbe se vsa obdobja do največ 18 mesecev, določena na podlagi člena 36 Direktive 2006/123/ES v zvezi z upravnim sodelovanjem na podlagi poglavja VI navedene direktive, na tem področju še naprej uporabljajo.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 25. oktobra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽²⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

PRILOGA

DOLOČBE O UPRAVNEM SODELOVANJU IZ AKTOV UNIJE, KI SE IZVAJAJO PREK IMI, IZ ČLENA 3

1. Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽¹⁾: poglavje VI, člen 39(5) in tudi člen 15(7), razen če je obvestilo, kot določa člen 15(7), poslano v skladu z Direktivo 98/34/ES.
2. Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽²⁾: člen 8, člen 50(1), (2) in (3) ter člen 56.
3. Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu ⁽³⁾: člen 10(4).
4. Uredba (EU) št. 1214/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami euroobmočja ⁽⁴⁾: člen 11(2).
5. Priporočilo Komisije z dne 7. decembra 2001 o načelih za uporabo mreže SOLVIT za reševanje problemov notranjega trga ⁽⁵⁾: poglavji I in II.

⁽¹⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

⁽²⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

⁽³⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 45.

⁽⁴⁾ UL L 316, 29.11.2011, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 331, 15.12.2001, str. 79.

UREDBA (EU) št. 1025/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2012

o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Glavni cilj standardizacije je opredelitev prostovoljnih tehničnih specifikacij ali specifikacij kakovosti, ki jih lahko izpolnjujejo sedanji ali prihodnji proizvodi, proizvodni procesi ali storitve. Standardizacija lahko zajema različna vprašanja, kot so standardizacija različnih stopenj ali velikosti določenega proizvoda, ali tehnične specifikacije na trgih proizvodov ali storitev, za katera sta združljivost in interoperabilnost z drugimi proizvodi ali sistemi bistveni.
- (2) Evropsko standardizacijo organizirajo za namene zadevnih zainteresiranih strani zainteresirane strani same, in sicer na podlagi nacionalne zastopanosti (Evropski odbor za standardizacijo (CEN) in Evropski odbor za standardizacijo v elektrotehniko (Cenelec) in neposrednega sodelovanja (Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI)), ter temeljijo na načelih, ki so na področju standardizacije uveljavljeni pri Svetovni trgovinski organizaciji (STO), in sicer skladnost, preglednost, odprtost, konsenz, prostovoljna uporaba, neodvisnost od posebnih interesov in učinkovitost (v nadaljnjem besedilu: temeljna načela). V skladu s temeljnimi načeli je

pomembno, da pri procesu nacionalne in evropske standardizacije primerno sodelujejo vse zadevne zainteresirane strani, tudi javni organi ter mala in srednja podjetja (MSP). Nacionalni organi za standardizacijo bi morali tudi spodbujati in olajšati sodelovanje zainteresiranih strani.

- (3) Evropska standardizacija prispeva tudi k večji konkurenčnosti podjetij, zlasti z omogočanjem prostega pretoka blaga in storitev, interoperabilnosti omrežij, komunikacijskih sredstev, tehnološkega razvoja in inovacij. Evropska standardizacija krepi svetovno konkurenčnost evropske industrije, zlasti kadar je določena z usklajevanjem z mednarodnimi organi za standardizacijo, in sicer Mednarodno organizacijo za standardizacijo (ISO), Mednarodno elektrotehniško komisijo (IEC) in Mednarodno zvezo za telekomunikacije (ITU). Standardi ustvarjajo pomembne pozitivne gospodarske učinke, na primer s spodbujanjem gospodarskega prepletanja na notranjem trgu ter razvoja novih in izboljšanih proizvodov ali trgov in izboljšanih pogojev dobave. Standardi tako običajno povečajo konkurenco ter zmanjšajo stroške proizvodnje in prodaje, s čimer koristijo gospodarstvu kot celoti, zlasti potrošnikom. Na podlagi standardov se lahko ohranja ali povečuje kakovost ter zagotavljajo informacije, interoperabilnost in združljivost, s čimer se povečuje tudi varnost in pomembnost za potrošnike.

- (4) Evropske standarde sprejemajo evropske organizacije za standardizacijo, in sicer CEN, Cenelec in ETSI.

- (5) Evropski standardi imajo na notranjem trgu zelo pomembno vlogo, na primer preko uporabe harmoniziranih standardov za zagotavljanje skladnosti proizvodov, ki bodo dani na trg, z bistvenimi zahtevami za te proizvode, ki jih določa ustrezna usklajevalna zakonodaja Unije. Te zahteve bi bilo treba natančno opredeliti, da se s tem prepreči, da bi si jih evropske organizacije za standardizacijo napačno razlagale.

- (6) Standardizacija je v mednarodni trgovini in pri odpiranju trgov čedalje pomembnejša. Unija bi si morala prizadevati za spodbujanje sodelovanja med evropskimi organizacijami za standardizacijo in mednarodnimi organi za standardizacijo. Prav tako bi morala Unija za usklajevanje prizadevanj na področju standardizacije spodbujati dvostranske pristope s tretjimi državami in uporabo evropskih standardov, na primer pri pogajanjih o sporazumih ali s pošiljanjem strokovnjakov za standardizacijo v tretje države. Nadalje bi morala Unija spodbujati stike

⁽¹⁾ UL C 376, 22.12.2011, str. 69.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2012.

med evropskimi organizacijami za standardizacijo in zasebnimi forumi ter konzorciji in hkrati ohranjati primarnost evropske standardizacije.

- (7) Evropsko standardizacijo ureja poseben pravni okvir, ki ga sestavljajo trije različni pravni akti, in sicer Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ter predpisov o storitvah informacijske družbe⁽¹⁾, Sklep št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o financiranju evropske standardizacije⁽²⁾ in Sklep Sveta 87/95/EGS z dne 22. decembra 1986 o standardizaciji na področju informacijske tehnologije in telekomunikacij⁽³⁾. Vendar veljavni pravni okvir v zadnjih desetletjih ne sledi več razvoju evropske standardizacije. Zato bi bilo treba sedanji pravni okvir poenostaviti in prilagoditi, tako da bo zajemal nove vidike standardizacije ter odražal najnovejše spremembe in prihodnje izzive evropske standardizacije. To se nanaša zlasti na pospešen razvoj standardov za storitve in razvoj standardizacijskih dokumentov, pri katerih ne gre za uradne standarde.
- (8) V resoluciji Evropskega parlamenta z dne 21. oktobra 2010 o prihodnosti evropske standardizacije⁽⁴⁾ in v poročilu skupine strokovnjakov za pregled evropskega standardizacijskega sistema (Express) iz februarja 2010 z naslovom "Standardizacija za konkurenčno in inovativno Evropo: vizija za leto 2020" se nahajajo številna strateška priporočila v zvezi s pregledom evropskega standardizacijskega sistema.
- (9) Za zagotovitev učinkovitosti standardov in standardizacije kot orodij politik Unije je nujen učinkovit in uspešen sistem standardizacije, ki zagotavlja prilagodljivo in pregledno platformo za doseganje konsenza med vsemi udeleženci ter je finančno sprejemljiv.
- (10) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu⁽⁵⁾ uvaja splošne določbe, ki ponudnikom storitev olajšujejo uveljavljanje svobode ustanavljanja in prostega pretoka storitev ter hkrati ohranjajo visoko raven kakovosti storitev. Države članice zavezuje, da v sodelovanju s Komisijo spodbujajo razvoj prostovoljnih evropskih standardov za zagotovitev združljivosti storitev, ki jih opravljajo ponud-

niki v različnih državah članicah, zagotavljanje informacij prejemniku in kakovost zagotavljanja storitev. Vendar pa se Direktiva 98/34/ES uporablja le za standarde za proizvode, medtem ko standardi za storitve niso izrecno zajeti. Poleg tega je razmejitev med storitvami in blagom ob upoštevanju dejanskega stanja notranjega trga vse manj pomembna. Jasno razlikovanje med standardi za proizvode in standardi za storitve v praksi ni vedno mogoče. Veliko standardov za proizvode vključuje element storitev, standardi za storitve pa se pogosto delno nanašajo tudi na proizvode. Zato je treba veljavni pravni okvir prilagoditi tem novim razmeram z razširitvijo njegovega področja uporabe na standarde za storitve.

- (11) Tako kot drugi standardi so tudi standardi za storitve prostovoljni in bi morali biti tržno usmerjeni, pri čemer bi morale imeti prednost potrebe gospodarskih subjektov in zainteresiranih strani, ki jih ti standardi neposredno ali posredno zadevajo, ter bi morali upoštevati javni interes in temeljiti na temeljnih načelih, vključno konsenzu. Standardi bi morali biti osredotočeni zlasti na storitve, povezane s proizvodi in postopki.
- (12) Pravni okvir, ki Komisiji omogoča, da od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva osnutek evropskega standarda ali evropskega standardizacijskega dokumenta za storitve bi se moral uporabiti, ob polnem upoštevanju razdelitve pristojnosti med Unijo in državami članicami, kot je določeno v Pogodbah. To zadeva zlasti člene 14, 151, 152, 153, 165, 166 in 168 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter Protokol (št. 26) o storitvah splošnega interesa, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, v skladu s katerimi ostaja v izključni pristojnosti držav članic, da opredelijo temeljna načela njihove socialne varnosti, poklicnega usposabljanja in zdravstvenih sistemov ter oblikujejo okvirne pogoje za upravljanje, financiranje, organizacijo in zagotavljanje opravljenih storitev v okviru teh sistemov, vključno z - vendar brez poseganja v člen 168(4) PDEU in Direktivo 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij⁽⁶⁾ - opredelitvijo zahtev, kakovosti, varnostnih standardov, ki se uporabljajo zanje. Komisija s takšno zahtevo ne bi smela vplivati na pravico do pogajanja, sklepanja in izvajanja kolektivnih pogodb ter pravico do stavke v skladu z nacionalnim pravom in prakso, ki spoštujejo pravo Unije.

- (13) Za evropske organizacije za standardizacijo velja konkurenčno pravo, če jih je mogoče šteti za podjetje ali združenje podjetij v smislu členov 101 in 102 PDEU.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ UL L 315, 15.11.2006, str. 9.

⁽³⁾ UL L 36, 7.2.1987, str. 31.

⁽⁴⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 56.

⁽⁵⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

⁽⁶⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

- (14) Nacionalne standarde znotraj Unije sprejemajo nacionalni organi za standardizacijo, kar bi lahko imelo za posledico nasprotujoče si standarde in tehnične ovire na notranjem trgu. Zato je treba za notranji trg in učinkovitost standardizacije znotraj Unije potrditi obstoječo redno izmenjavo informacij med nacionalnimi organi za standardizacijo, evropskimi organizacijami za standardizacijo in Komisijo o njihovih sedanjih in prihodnjih dejavnostih na področju standardizacije kakor tudi o načelu mirovanja, ki se uporablja za nacionalne organe za standardizacijo v okviru evropskih organizacij za standardizacijo, ki določa umik nacionalnih standardov, po objavi novega evropskega standarda. Nacionalni organi za standardizacijo in evropske organizacije za standardizacijo bi morali prav tako upoštevati določbe o izmenjavi informacij v Prilogi 3 k Sporazumu o tehničnih ovirah v trgovini⁽¹⁾.
- (15) Obveznost držav članic, da obvestijo Komisijo o njihovih nacionalnih organih za standardizacijo, ne bi smela zahtevati sprejetja posebne nacionalne zakonodaje za namene priznavanja teh organov.
- (16) Redna izmenjava informacij med nacionalnimi organi za standardizacijo, evropskimi organizacijami za standardizacijo in Komisijo nacionalnim organom za standardizacijo ne bi smela preprečevati izpolnjevanja drugih obveznosti in zavez ter zlasti določb Priloge 3 k Sporazumu o tehničnih ovirah v trgovini.
- (17) Zastopanje družbenih interesov in družbenih zainteresiranih strani v dejavnostih evropske standardizacije se nanaša na dejavnosti organizacij in zainteresiranih strani, ki zastopajo bolj pomembne družbene interese, na primer okoljske interese, interese potrošnikov ali interese zaposlenih. Vendar se zastopanje družbenih interesov in družbenih zainteresiranih strani v dejavnostih evropske standardizacije nanaša zlasti na dejavnosti organizacij in zainteresiranih strani, ki zastopajo osnovne pravice zaposlenih, na primer sindikate.
- (18) Nacionalni organi za standardizacijo in evropske organizacije za standardizacijo bi morali za pospešitev postopka odločanja olajšati dostop do informacij o njihovih dejavnostih, tako da spodbujajo uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) v svojih sistemih standardizacije, na primer z zagotavljanjem enostavne uporabe mehanizma za svetovanje vsem pomembnim zainteresiranim stranem, da bi ti lahko vnašali svoje komentarje na osnutke standardov, in z organiziranjem virtualnih srečanj, vključno s spletno ali video konferenco tehničnih odborov.
- (19) Standardi so lahko politikam Unije v pomoč pri soočanju z velikimi družbenimi izzivi, kot so podnebne spremembe, trajnostna raba virov, inovacije, staranje prebivalstva, vključevanje invalidov, varstvo potrošnikov in varnost delavcev in delovni pogoji. S spodbujanjem razvoja evropskih ali mednarodnih standardov za blago in tehnologije na rastočih trgih teh področij bi lahko Unija ustvarila konkurenčno prednost za svoja podjetja in olajšala trgovino, zlasti za MSP, ki predstavljajo velik delež evropskih podjetij.
- (20) Standardi so pomembno orodje za konkurenčnost podjetij še posebej MSP, katerih sodelovanje v postopku standardizacije je bistveno za tehnološki napredek v Uniji. Zato je potrebno, da okvir standardizacije spodbuja MSP, da se aktivno udeležujejo v prizadevanju za standardizacijo in prispevajo njihove inovativne tehnološke rešitve. To vključuje izboljšanje njihove udeležbe na nacionalni ravni, na kateri so lahko bolj učinkoviti zaradi nižjih stroškov in se ne srečujejo z jezikovnimi ovirami. Zato bi ta uredba morala izboljšati zastopanost in udeležbo MSP v nacionalnih in evropskih tehničnih odborih ter olajšati njihov dejanski dostop do standardov in ozaveščenost o njih.
- (21) Evropski standardi so izjemno pomembni za konkurenčnost MSP, ki pa so v nekaterih primerih nezadostno zastopana v dejavnostih evropske standardizacije. Tako bi morala ta uredba spodbujati in olajšati ustrezno zastopanost in udeležbo MSP v postopku evropske standardizacije s subjektom, ki je dejansko v stiku z in predstavlja MSP in organizacije ki predstavljajo MSP na nacionalni ravni.
- (22) Standardi imajo lahko širok vpliv na družbo, zlasti na varnost in dobro počutje državljanov, učinkovitost omrežij, okolje, varnost delavcev in delovne pogoje, dostopnost ter druga področja javne politike. Zato je treba z okrepljeno podporo organizacij, ki zastopajo potrošnike ter okoljske in družbene interese, okrepiti vlogo in prispevek družbenih zainteresiranih strani pri razvoju standardov.
- (23) Obveznost evropskih organizacij za standardizacijo, da spodbujajo in olajšujejo zastopanje in dejansko udeležbo vseh zadevnih zainteresiranih strani, ne pomeni glasovalnih pravic za te zainteresirane strani, razen če take glasovalne pravice niso predpisane z notranjim poslovníkom evropskih organizacij za standardizacijo.

⁽¹⁾ Odboren s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

- (24) Evropski sistem za standardizacijo bi moral tudi v celoti upoštevati Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov⁽¹⁾. Zato je pomembno, da organizacije, ki zastopajo interese potrošnikov v zadostni meri zastopajo in vključujejo interese invalidov. Poleg tega bi bilo treba sodelovanje invalidov v procesu standardizacije olajšati z vsemi sredstvi, ki so na razpolago.
- (25) Zaradi pomembnosti standardizacije kot orodja za podporo zakonodaje in politik Unije ter da se prepreči naknadno nasprotovanje harmoniziranim standardom in njihovo spreminjanje, je pomembno, da javni organi sodelujejo pri standardizaciji v vseh fazah razvoja teh standardov, v katerih jih je mogoče vključiti, zlasti na področjih, za katere velja usklajevalna zakonodaja Unije za proizvode.
- (26) Standardi bi morali upoštevati okoljske vplive v celotnem življenjskem ciklu proizvodov in storitev. Skupno raziskovalno središče Komisije (JRC) je razvilo pomembna in javno dostopna orodja za oceno takih vplivov v celotnem življenjskem ciklu. Zato bi morala ta uredba zagotoviti aktivno vlogo JRC v evropskem standardizacijskem sistemu.
- (27) Uspešnost sodelovanja med Komisijo in sistemom evropske standardizacije je odvisna od skrbnega načrtovanja prihodnjih zahtev glede razvoja standardov. To načrtovanje bi se lahko izboljšalo, zlasti s sodelovanjem zainteresiranih strani, vključno z nacionalnimi organi za tržni nadzor, z uvedbo mehanizmov za zbiranje mnenj in z omogočanjem izmenjave informacij med vsemi zainteresiranimi stranmi. Ker Direktiva 98/34/ES že določa možnost, da se od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva razvoj evropskih standardov, je ustrezno uvesti boljše in preglednejše načrtovanje v okviru letnega programa dela, ki bi moral vključevati pregled vseh zahtev za standarde, ki jih Komisija namerava predložiti evropskim organizacijam za standardizacijo. Treba je zagotoviti visoko raven sodelovanja med evropskimi organizacijami za standardizacijo in evropskimi organizacijami zainteresiranih strani, ki prejema finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, ter Komisijo pri določitvi njenega letnega programa dela Unije za standardizacijo in pripravo zahtev za standarde, da se analizirajo tržni pomen predlagane zadeve in cilji politike, ki jih je določil zakonodajalec, ter dovoli evropskim organizacijam za standardizacijo, da se hitreje odzovejo na zahtevane dejavnosti standardizacije.
- (28) Pred predložitvijo zadeve v zvezi z zahtevo po evropskih standardih ali evropskih standardizacijskih dokumentih ali pritožbe nad harmoniziranim standardom odboru, ustanovljenem s to uredbo, bi se morala Komisija posvetovati s strokovnjaki držav članic, na primer z vključitvijo odborov, določenih z ustreznimi zakonodajnimi akti Unije ali z drugimi oblikami posvetovanja s strokovnjaki za posamezen sektor, kjer takšni odbori ne obstajajo.
- (29) Več direktiv, s katerimi se usklajujejo pogoji za trženje proizvodov, določa, da lahko Komisija od evropskih organizacij za standardizacijo zahteva sprejetje harmoniziranih standardov, na podlagi katerih se domneva skladnost z ustreznimi bistvenimi zahtevami. Vendar veliko teh direktiv vsebuje najrazličnejše določbe v zvezi z nasprotovanjem tem standardom, če ne zajemajo vseh veljavnih zahtev ali jih ne zajemajo v celoti. Neskladne določbe, ki povzročajo negotovost gospodarskih subjektov in evropskih organizacij za standardizacijo, vsebujejo zlasti Direktiva Sveta 89/686/EGS z dne 21. decembra 1989 o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z osebno zaščitno opremo⁽²⁾, Direktiva Sveta 93/15/EGS z dne 5. aprila 1993 o usklajevanju določb v zvezi z dajanjem eksplozivov za civilno uporabo v promet in njihovim nadzorom⁽³⁾, Direktiva 94/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. marca 1994 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah⁽⁴⁾, Direktiva 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo⁽⁵⁾, Direktiva 95/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 1995 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali⁽⁶⁾, Direktiva 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. maja 1997 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s tlačno opremo⁽⁷⁾, Direktiva 2004/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o merilnih instrumentih⁽⁸⁾, Direktiva 2007/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet⁽⁹⁾, Direktiva 2009/23/ES Evropskega parlamenta

⁽¹⁾ Odobrena s Sklepom Sveta 2010/48/ES z dne 26. novembra 2009 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti (UL L 23, 27.1.2010, str. 35).

⁽²⁾ UL L 399, 30.12.1989, str. 18.

⁽³⁾ UL L 121, 15.5.1993, str. 20.

⁽⁴⁾ UL L 100, 19.4.1994, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 164, 30.6.1994, str. 15.

⁽⁶⁾ UL L 213, 7.9.1995, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 181, 9.7.1997, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 135, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 154, 14.6.2007, str. 1.

in Sveta z dne 23. aprila 2009 o neavtomatskih tehnicah ⁽¹⁾ in Direktiva 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 v zvezi z enostavnimi tlačnimi posodami ⁽²⁾. Zato je treba v to uredbo vključiti enotni postopek iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov ⁽³⁾, črtati zadevne določbe iz navedenih direktiv ter v pristojnosti Evropskega parlamenta vključiti tudi pravico do nasprotovanja harmoniziranemu standardu v skladu s to uredbo.

- (30) Javni organi bi morali pri naročanju strojne in programske opreme ter storitev informacijske tehnologije čim bolj uporabiti vse zadevne tehnične specifikacije, na primer z izbiro tehničnih specifikacij, ki jih lahko izvajajo vsi zainteresirani dobavitelji, da se zagotovi večja konkurenčnost in zmanjša tveganje vezanosti na določeno tehniko. Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštinih storitev ⁽⁴⁾, Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ⁽⁵⁾, Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti ⁽⁶⁾ in Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽⁷⁾ določajo, da bi bilo treba tehnične specifikacije pri javnem naročanju določiti s sklicevanjem na nacionalne standarde, ki so privzeti evropski standardi, evropski tehnična soglasja, skupne tehnične specifikacije, mednarodni standardi, drugi tehnični referenčni sistemi, ki so jih določile evropske organizacije za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane z načrtovanjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo proizvodov, ali enakovredno. Vendar tehnične specifikacije na področju IKT pogosto razvijajo druge organizacije za razvoj standardizacije, pri čemer ti standardi ne spadajo v nobeno od kategorij standardov in soglasij iz direktiv 2004/17/ES, 2004/18/ES ali 2009/81/ES ali Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002. Zato je treba v odgovor na hiter razvoj na področju IKT ter za lažje zagotavljanje čezmejnih storitev, spodbujanje konkurence, interoperabilnosti in inovacij, za tehnične specifikacije v javnih naročilih predvideti možnost sklicevanja na tehnične specifikacije IKT.

- (31) Tehnične specifikacije, ki jih niso sprejele evropske organizacije za standardizacijo, nimajo enakovrednega statusa kot evropski standardi. Nekatere tehnične specifikacije IKT niso razvite v skladu s temeljnimi načeli. Zato bi bilo treba s to uredbo določiti postopek za opredelitev tehničnih specifikacij IKT, na katerega bi se bilo mogoče sklicevati v javnem naročanju in, ki bi vključeval široko posvetovanje z najrazličnejšimi zainteresiranimi stranmi, vključno z evropskimi organizacijami za standardizacijo, podjetji in javnimi organi. Ta uredba bi morala določati tudi zahteve v obliki seznama meril za take tehnične specifikacije in z njimi povezane procese razvoja. Zahteve za opredelitev tehničnih specifikacij IKT bi morale zagotoviti upoštevanje ciljev javne politike in družbenih potreb ter bi morale temeljiti na temeljnih načelih.

- (32) Da bi spodbudili inovacije in konkurenco, opredelitev določene tehnične specifikacije ne bi smela onemogočiti opredelitve tehnične specifikacije v skladu z določbami te uredbe. Vsaka opredelitev bi morala temeljiti na izpolnjevanju meril, pri čemer bi morala tehnična specifikacija doseči pomembno raven tržne razširjenosti.

- (33) Opredeljene tehnične specifikacije IKT bi lahko prispevale k izvajanju Sklepa št. 922/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave (ISA) ⁽⁸⁾, ki za obdobje 2010–2015 določa program o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave ter institucije in organe Unije in zagotavlja enotne in skupne rešitve za pospeševanje interoperabilnosti.

- (34) Na področju IKT lahko pride do položaja, ko je primerno spodbujati uporabo ustreznih standardov na ravni Unije ali zahtevati skladnost z njimi, da se zagotovi interoperabilnost na notnem trgu in izboljša možnost izbire za uporabnike. V drugih okoliščinah se lahko zgodi tudi, da določeni evropski standardi ne izpolnjujejo več potreb potrošnikov ali da ovirajo tehnološki razvoj. Zato Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve ⁽⁹⁾ Komisiji omogoča, da po potrebi od evropskih organizacij za

⁽¹⁾ UL L 122, 16.5.2009, str. 6.

⁽²⁾ UL L 264, 8.10.2009, str. 12.

⁽³⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 82.

⁽⁴⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

⁽⁶⁾ UL L 216, 20.8.2009, str. 76.

⁽⁷⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 260, 3.10.2009, str. 20.

⁽⁹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.

standardizacijo zahteva pripravo, uvedbo in objavo v *Uradnem listu Evropske unije* seznama standardov ali specifikacij z namenom spodbujanja njihove uporabe ali da se predpiše obvezno izvajanje teh standardov ali da se ti standardi oziroma specifikacije odstranijo s seznama.

- (35) Ta uredba evropskim organizacijam za standardizacijo ne bi smela preprečiti nadaljnjega razvoja standardov na področju IKT ter krepitve sodelovanja z drugimi organi, ki razvijajo standarde, zlasti na področju IKT, da se zagotovi skladnost in prepreči razdrobljenost ali podvajanje med izvajanjem standardov in specifikacij.
- (36) Postopek za opredelitev tehničnih specifikacij IKT iz te uredbe ne bi smel ogroziti skladnosti evropskega standardizacijskega sistema. Zato bi morala ta uredba določiti tudi pogoje, pod katerimi se tehnična specifikacija obravnava kot specifikacija, ki ni v nasprotju z drugimi evropskimi standardi.
- (37) Pred opredelitvijo tehničnih specifikacij IKT, ki bi bile lahko primerne za sklicevanje v javnem naročanju, bi se lahko platforma več zainteresiranih strani, vzpostavljena s Sklepom Komisije z dne 28. novembra 2011 ⁽¹⁾, uporabljala kot forum za posvetovanje z evropskimi in nacionalnimi zainteresiranimi stranmi, evropskimi organizacijami za standardizacijo in državami članicami, da se zagotovi legitimnost procesa.
- (38) Sklep št. 1673/2006/ES določa predpise o prispevku Unije pri financiranju evropske standardizacije, da se zagotovita razvoj in revizija evropskih standardov in drugih evropskih standardizacijskih dokumentov v podporo ciljem, zakonodaji in politikam Unije. Zaradi upravne in proračunske poenostavitve je primerno, da se določbe navedenega sklepa vključijo v to uredbo in da se, kjerkoli je to mogoče, uporabi najmanj obremenjujoč postopek.
- (39) Ob upoštevanju zelo širokega področja vključenosti evropske standardizacije v podporo zakonodaji in politikam Unije ter različnih vrst dejavnosti standardizacije je treba določiti različne načine financiranja. To zadeva zlasti donacije brez razpisov za zbiranje predlogov evropskim organizacijam za standardizacijo in nacionalnim organom za standardizacijo v skladu z drugim pododstavkom člena 110(1) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št.

1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾, in točko (d) člena 168(1) Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002. Nadalje, enake določbe bi se morale uporabljati tudi za tiste organe, ki v tej uredbi sicer niso opredeljeni kot evropske organizacije za standardizacijo, so pa pooblašteni v temeljnem aktu in zadržani za izvajanje pripravljanih del za podporo evropski standardizaciji v sodelovanju z evropskimi organizacijami za standardizacijo.

- (40) V kolikor Evropske organizacije za standardizacijo trajno podpirajo dejavnosti Unije, bi morale imeti na voljo učinkovite in zmogljive osrednje sekretariate. Komisiji bi zato moralo biti dovoljeno, da tem organizacijam, ki si prizadevajo za cilj v splošnem evropskem interesu, dodeli donacije, ne da bi v primeru donacij za poslovanje uporabila načelo postopnega zmanjševanja iz člena 113(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002.
- (41) Sklep št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) ⁽³⁾, Sklep št. 1926/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o uvedbi programa ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike (2007–2013) ⁽⁴⁾ ter Uredba (ES) št. 614/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o finančnem instrumentu za okolje (LIFE+) ⁽⁵⁾ že zagotavljajo možnost finančne podpore evropskim organizacijam, ki zastopajo MSP, potrošnike in okoljske interese v standardizaciji, posebne donacije pa se plačujejo evropskim organizacijam, ki zastopajo družbene interese v standardizaciji. Financiranje v skladu s Sklepom št. 1639/2006/ES, Sklepom št. 1926/2006/ES in Uredbo (ES) št. 614/2007 se zaključi 31. decembra 2013. Za razvoj evropske standardizacije je bistveno, da se še naprej podpira in spodbuja dejavno sodelovanje evropskih organizacij, ki zastopajo MSP, potrošnike ter okoljske in družbene interese. Take organizacije si prizadevajo za cilj, ki je v splošnem evropskem interesu, in na podlagi posebnega pooblastila nacionalnih nepridobitnih organizacij sestavljajo evropsko mrežo nepridobitnih organizacij, ki delujejo v državah članicah ter spodbujajo načela in politike, skladne s cilji Pogodb. Evropske organizacije, ki v evropski standardizaciji zastopajo MSP, potrošnike ter okoljske in družbene interese, imajo zaradi okoliščin, v katerih delujejo, in svojih statutarno določenih ciljev trajno vlogo, ki je bistvena za cilje in politike Unije. Komisija bi zato morala imeti možnost, da tem

⁽¹⁾ UL C 349, 30.11.2011, str. 4.

⁽²⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 15.

⁽⁴⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 39.

⁽⁵⁾ UL L 149, 9.6.2007, str. 1.

organizacijam še naprej dodeljuje donacije, ne da bi v primeru donacij za poslovanje uporabila načelo postopnega zmanjševanja iz člena 113(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002.

- (42) Financiranje dejavnosti standardizacije bi moralo omogočati tudi kritje pripravljanih ali dodatnih dejavnosti, povezanih z nastajanjem evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov za proizvode in za storitve. To je potrebno predvsem za raziskovalno delo, pripravo pripravljanih dokumentov za zakonodajo, izvajanje medlaboratorijskih preskusov, potrjevanje veljavnosti ali vrednotenje standardov. Pospeševanje standardizacije na evropski in mednarodni ravni bi se moralo nadaljevati tudi s programi v zvezi s tehnično pomočjo tretjim državam in sodelovanjem z njimi. Za izboljšanje dostopa do trgov in povečanje konkurenčnosti podjetij v Uniji bi moralo biti mogoče dodeliti donacije drugim organom z razpisi za zbiranje predlogov ali po potrebi z oddajo javnih naročil.
- (43) Namen financiranja Unije bi moral biti oblikovanje evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov za proizvode in za storitve, omogočanje njihove uporabe podjetjem preko okrepljene podpore za njihovo prevajanje v različne uradne jezike Unije, z namenom omogočiti MSP, da v celoti izkoristijo razumevanje in uporabo evropskih standardov, krepitev kohezije sistema evropske standardizacije ter zagotovitev pravičnega in preglednega dostopa do evropskih standardov za vse akterje na trgu po vsej Uniji. To je še zlasti pomembno v primerih, ko uporaba standardov omogoča skladnost z zadevno zakonodajo Unije.
- (44) Za zagotovitev učinkovite uporabe te uredbe bi morala obstajati možnost uporabe potrebnega strokovnega znanja, zlasti na področju revizije in finančnega upravljanja, in tudi sredstev za administrativno podporo, ki bi lahko olajšala njeno izvajanje, ter možnost rednega vrednotenja primernosti dejavnosti, ki jih financira Unija, da se zagotovi njihova koristnost in učinek.
- (45) Prav tako bi bilo treba sprejeti primerne ukrepe za preprečevanje goljufij in nepravilnosti ter za izterjavo sredstev, ki so bila neupravičeno izplačana, v skladu z uredbama Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti⁽¹⁾ in (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi

nepravilnostmi⁽²⁾, ter Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)⁽³⁾.

- (46) Da se posodobi seznam evropskih organizacij za standardizacijo in prilagodi merila za organizacije, ki zastopajo MSP in družbene zainteresirane strani, nadaljnjemu razvoju, kar zadeva njihovo nepridobitnost in reprezentativnost bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembami prilog k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (47) Odbor, ustanovljen s to uredbo, bi moral pomagati Komisiji pri vseh zadevah, ki so povezane z izvajanjem te uredbe, in pri tem primerno upoštevati mnenja strokovnjakov za posamezne sektorje.
- (48) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽⁴⁾.
- (49) Za sprejetje izvedbenih aktov v zvezi z nasprotovanjem harmoniziranim standardom in kadar sklicevanje na harmonizirani standard še ni bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, bi se moral uporabljati svetovalni postopek, če zadevni standard še ni ustvaril domneve o skladnosti z bistvenimi zahtevami iz ustrezne usklajevalne zakonodaje Unije.
- (50) Za vsako zahtevo po standardizaciji, predloženo evropskim organizacijam za standardizacijo, in za sprejetje izvedbenih aktov v zvezi z nasprotovanjem harmoniziranim standardom, kadar je bilo sklicevanje na harmonizirani standard že objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, bi se moral uporabljati postopek pregleda, saj bi taka odločitev lahko imela posledice na domnevo o skladnosti z ustreznimi bistvenimi zahtevami.

⁽¹⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(51) Za doseglo glavnih ciljev te uredbe in za omogočanje postopka hitrejšega sprejemanja odločitev ter zmanjšanje skupnega časa za razvoj standardov bi se morali v največji možni meri uporabiti postopkovni ukrepi, določeni v Uredbi (EU) št. 182/2011, kar predsedniku ustreznega odbora omogoča, da v skladu z nujnostjo zadeve določi časovni rok, do katerega bi moral odbor posredovati svoje mnenje. Poleg tega bi moralo biti v upravičenih primerih možno, da se mnenje odbora sprejme na podlagi pisnega postopka, pri čemer bi se moral mlk člana odbora obravnavati kot tiho soglasje.

(52) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotavljanje uspešnosti in učinkovitosti standardov in standardizacije kot orodja politike Unije na podlagi sodelovanja med evropskimi organizacijami za standardizacijo, nacionalnimi organi za standardizacijo, državami članicami in Komisijo, nastajanje evropskih standardov in evropskih standardizacijskih dokumentov za proizvode in storitve v podporo zakonodaji in politikam Unije, opredelitev tehničnih specifikacij IKT, na katere se je mogoče sklicevati, financiranje evropske standardizacije in sodelovanja zainteresiranih strani pri evropski standardizaciji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in jih je zaradi njihovega učinka lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseglo teh ciljev.

(53) Direktive 89/686/EGS, 93/15/EGS, 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(54) Sklep št. 1673/2006/ES in Sklep 87/95/EGS bi bilo treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o sodelovanju med evropskimi organizacijami za standardizacijo, nacionalnimi organi za standardizacijo, državami članicami in Komisijo, za nastajanje evropskih standardov in evropskih standardizacijskih dokumentov za proizvode in za storitve v podporo zakonodaji in politikam Unije, opredelitvi tehničnih specifikacij IKT, na katere se je mogoče sklicevati, financiranju evropske standardizacije in sodelovanju zainteresiranih strani v evropski standardizaciji.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „standard“ pomeni tehnično specifikacijo, ki jo je sprejel priznan organ za standardizacijo za večkratno ali stalno uporabo, skladnost s katero ni obvezna in sodi v eno od naslednjih kategorij:
 - (a) „mednarodni standard“ pomeni standard, ki ga je sprejel mednarodni organ za standardizacijo;
 - (b) „evropski standard“ pomeni standard, ki ga je sprejela evropska organizacija za standardizacijo;
 - (c) „harmonizirani standard“ pomeni evropski standard, sprejet na podlagi zahteve Komisije za uporabo usklajevalne zakonodaje Unije;
 - (d) „nacionalni standard“ pomeni standard, ki ga je sprejel nacionalni organ za standardizacijo;
2. „evropski standardizacijski dokument“ pomeni vsako drugo tehnično specifikacijo, ki ni evropski standard in jo je evropska organizacija za standardizacijo sprejela za večkratno ali stalno uporabo ter skladnost s katero ni obvezna;
3. „osnutek standarda“ pomeni dokument, ki vsebuje besedilo tehničnih specifikacij o zadevnem predmetu in je predviden za sprejetje v skladu z ustreznim standardizacijskim postopkom tak, kakršen je bil oblikovan po pripravljalnih delih ter predložen javnosti za pripombe ali pregled;
4. „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, ki predpisuje tehnične zahteve, ki jih mora izpolniti proizvod, proces, storitev ali sistem, in ki določa eno ali več od naslednjega:
 - (a) zahtevane lastnosti proizvoda, kot so raven kakovosti, delovanje, interoperabilnost, varstvo okolja, zdravje, varnost ali mere, vključno z zahtevami, ki se uporabljajo za proizvod v zvezi z imenom, pod katerim se proizvod prodaja, izrazjem, simboli, preskušanjem in načini preskušanja, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti;
 - (b) proizvodne metode in postopke, ki se uporabljajo pri kmetijskih proizvodih, kakor so opredeljeni v členu 38(1) PDEU, proizvodi za prehrano ljudi in živali, zdravila ter proizvodne metode in postopke v zvezi z drugimi proizvodi, kadar ti vplivajo na njihove lastnosti;

- (c) zahtevane lastnosti storitve, kot so raven kakovosti, delovanje, interoperabilnost, varovanje okolja, zdravje ali varnost, vključno z zahtevami, ki za ponudnika veljajo v zvezi z informacijami, ki morajo biti na voljo prejemniku, kot je določeno v členu 22(1) do (3) Direktive 2006/123/ES;
- (d) metode in merila za ocenjevanje delovanja gradbenih proizvodov, kot so opredeljeni v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov ⁽¹⁾, kar zadeva njihove bistvene značilnosti.
5. „tehnična specifikacija IKT“ pomeni tehnično specifikacijo na področju informacijske in komunikacijske tehnologije;
6. „proizvod“ pomeni vsak industrijsko izdelan proizvod in kateri koli kmetijski proizvod, vključno z ribjimi proizvodi;
7. „storitev“ pomeni vsako samostojno gospodarsko dejavnost, ki se praviloma opravlja za plačilo, kot je opredeljeno v členu 57 PDEU;
8. „Evropska organizacija za standardizacijo“ pomeni organizacijo iz seznama v Prilogi I;
9. „mednarodni organ za standardizacijo“ pomeni Mednarodno organizacijo za standardizacijo (ISO), Mednarodno elektrotehniško komisijo (IEC) in Mednarodno zvezo za telekomunikacije (ITU);
10. „nacionalni organ za standardizacijo“ pomeni organ, o katerem država članica obvesti Komisijo v skladu s členom 27 te uredbe.
2. V programu dela se za vsak standard in evropski standardizacijski dokument navedejo:
- (a) predmet urejanja;
- (b) dosežena stopnja razvoja standardov in evropskih standardizacijskih dokumentov;
- (c) sklicevanje na katere koli mednarodne standarde, uporabljene kot podlaga.
3. Vsaka evropska organizacija za standardizacijo in nacionalni organ za standardizacijo objavi svoj program dela na svojem spletnem mestu ali katerem koli drugem javno dostopnem spletnem mestu, ter objavi obvestilo o obstoju programa dela v nacionalni ali, kadar je ustrezno, evropski publikaciji o standardizacijskih dejavnostih.
4. Vsaka evropska organizacija za standardizacijo in nacionalni organ za standardizacijo najpozneje ob objavi svojega programa dela o njem uradno obvestita vse druge evropske organizacije za standardizacijo in nacionalne organe za standardizacijo ter Komisijo. Komisija to informacijo posreduje državam članicam preko odbora iz člena 22.
5. Nacionalni organi za standardizacijo ne morejo nasprotovati dejstvu, da se o predmetu standardizacije v njihovem programu dela razpravlja na evropski ravni v skladu s pravili, ki jih določijo evropske organizacije za standardizacijo, in ne sme sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko vplivali na odločitve v zvezi s tem.
6. Med pripravo harmoniziranega standarda ali po njegovem sprejetju nacionalni organi za standardizacijo ne sprejmejo ukrepov, ki bi lahko posegali v nameravano harmonizacijo, in zlasti na zadevnem področju ne objavijo novega ali spremenjenega nacionalnega standarda, ki ni popolnoma skladen z obstoječim harmoniziranim standardom. Po objavi novega harmoniziranega standarda se v razumnem roku umaknejo vsi nasprotujoči si nacionalni standardi.

POGLAVJE II

PREGLEDNOST IN SODELOVANJE ZAINTERESIRANIH STRANI

Člen 3

Preglednost programov dela organov za standardizacijo

1. Vsaka evropska organizacija za standardizacijo in nacionalni organ za standardizacijo vsaj enkrat letno oblikuje svoj program dela. Ta program dela vključuje informacije o standardih in evropskih standardizacijskih dokumentih, ki jih evropska organizacija za standardizacijo ali nacionalni organ za standardizacijo namerava pripraviti ali spremeniti, jih pripravljati ali spreminjati ter jih je sprejel v obdobju prejšnjega programa dela, razen če gre za istoveten ali enakovreden prenos mednarodnih ali evropskih standardov.

Člen 4

Preglednost standardov

1. Vsaka evropska organizacija za standardizacijo in nacionalni organ za standardizacijo drugim evropskim organizacijam za standardizacijo, nacionalnim organom za standardizacijo ali Komisiji na njihovo zahtevo vsaj v elektronski obliki predloži osnutek nacionalnega standarda, evropskega standarda ali evropskega standardizacijskega dokumenta.

2. Vsaka evropska organizacija za standardizacijo in nacionalni organ za standardizacijo v treh mesecih odgovori na pripombe, ki jih v zvezi s katerim koli osnutkom iz odstavka

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5.

1 prejme od katere koli druge evropske organizacije za standardizacijo, nacionalnega organa za standardizacijo ali Komisije, in jih ustrezno upošteva.

3. Kadar nacionalni organ za standardizacijo prejme pripombe, v katerih je navedeno, da bi imel osnutek standarda negativen učinek na notranji trg, se pred sprejetjem standarda posvetuje z evropskimi organizacijami za standardizacijo in Komisijo.

4. Nacionalni organi za standardizacijo:

- (a) zagotovijo dostop do osnutkov nacionalnih standardov tako, da lahko vse zadevne strani, zlasti iz drugih držav članic, predložijo pripombe;
- (b) dovolijo drugim nacionalnim organom za standardizacijo, da so pasivno ali aktivno vključeni v načrtovane dejavnosti, tako da pošljejo opazovalca.

Člen 5

Udeležba zainteresiranih strani v evropski standardizaciji

1. Evropske organizacije za standardizacijo spodbujajo in omogočajo ustrezno zastopanost in učinkovito udeležbo vseh zadevnih zainteresiranih strani, vključno z MSP, potrošniškimi organizacijami ter okoljsko in družbeno zainteresiranimi stranmi pri njihovih standardizacijskih dejavnostih. Zlasti spodbujajo in omogočajo takšno zastopanost in udeležbo prek evropskih organizacij zainteresiranih strani, ki prejemajo finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, na ravni razvoja politike in v naslednjih fazah razvoja evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov:

- (a) predlaganje in sprejemanje novih projektov;
- (b) tehnična razprava o predlogih;
- (c) predložitev pripomb na osnutke;
- (d) revizija obstoječih evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov;
- (e) širjenje informacij in ozaveščanje o sprejetih evropskih standardih ali evropskih standardizacijskih dokumentih.

2. Poleg sodelovanja z organi za nadzor trga v državah članicah, raziskovalnimi službami Komisije in evropskimi organizacijami zainteresiranih strani, ki prejemajo finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, Evropske organizacije za standardizacijo spodbujajo in omogočajo ustrezno zastopanost podjetij, raziskovalnih centrov, univerz in drugih pravnih subjektov na tehnični ravni v dejavnostih standardizacije, povezanih z nastajajočim področjem s pomembnimi posledicami za politiko ali tehnične inovacije, če so zadevni pravni subjekti sodelovali pri projektu, ki je povezan z navedenim področjem ter ga Unija financira v okviru večletnega okvirnega programa za dejavnosti na področju raziskav, inovacij in tehnološkega razvoja, sprejetem v skladu s členom 182 PDEU.

jajočim področjem s pomembnimi posledicami za politiko ali tehnične inovacije, če so zadevni pravni subjekti sodelovali pri projektu, ki je povezan z navedenim področjem ter ga Unija financira v okviru večletnega okvirnega programa za dejavnosti na področju raziskav, inovacij in tehnološkega razvoja, sprejetem v skladu s členom 182 PDEU.

Člen 6

Dostop MSP do standardov

1. Nacionalni organi za standardizacijo spodbujajo in omogočajo dostop MSP do standardov in postopkov razvoja standardov, da se doseže visoka raven udeležbe v sistemu standardizacije, na primer z:

- (a) opredelitvijo standardizacijskih projektov, ki so posebej zanimivi za MSP, v svojih letnih programih dela;
- (b) omogočanjem dostopa MSP do dejavnosti standardizacije, pri čemer od njih ne zahtevajo, da postanejo člani nacionalnega organa za standardizacijo;
- (c) omogočanjem prostega dostopa ali posebnih pristojbin za udeležbo v dejavnostih standardizacije;
- (d) zagotavljanjem prostega dostopa do osnutka standardov;
- (e) omogočanjem brezplačnega dostopa do izvlečkov standardov na njihovem spletnem mestu;
- (f) uporabo posebnih pristojbin za posredovanje standardov ali posredovanje kompletov standardov po znižani ceni.

2. Nacionalni organi za standardizacijo izmenjujejo dobre prakse za izboljšanje udeležbe MSP v dejavnostih standardizacije ter za večjo in lažjo uporabo standardov s strani MSP.

3. Nacionalni organi za standardizacijo pošljejo letna poročila evropskim organizacijam za standardizacijo v zvezi s svojimi dejavnostmi iz odstavkov 1 in 2 ter vsemi drugimi ukrepi za izboljšanje pogojev MSP za uporabo standardov in sodelovanja v postopku razvoja standardov. Nacionalni organi za standardizacijo objavijo ta poročila na svojih spletnih mestih.

Člen 7

Udeležba javnih organov pri evropski standardizaciji

Države članice po potrebi spodbudijo udeležbo javnih organov, vključno z organi za nadzor trga, pri nacionalnih dejavnostih standardizacije, katerih namen je razvoj ali revizija standardov, kot zahteva Komisija v skladu s členom 10.

POGLAVJE III

EVROPSKI STANDARDI IN EVROPSKI STANDARDIZACIJSKI DOKUMENTI V PODORO ZAKONODAJI IN POLITIKAM UNIJE

Člen 8

Letni program dela Unije za evropsko standardizacijo

1. Komisija sprejme letni program dela Unije za evropsko standardizacijo, ki opredeljuje strateške prednostne naloge za evropsko standardizacijo, ob upoštevanju dolgoročnih strategij Unije za rast. V njem se navedejo evropski standardi in evropski standardizacijski dokumenti, ki jih namerava Komisija v skladu s členom 10 zahtevati od evropskih organizacij za standardizacijo.

2. V letnem programu dela Unije za evropsko standardizacijo se opredelijo specifični cilji in politike za evropske standarde in evropske standardizacijske dokumente, ki jih Komisija namerava zahtevati od evropskih organizacij za standardizacijo v skladu s členom 10. V nujnih primerih lahko Komisija zahteva pripravo standarda brez predhodne napovedi.

3. Letni program dela Unije za evropsko standardizacijo prav tako vključuje cilje za mednarodno razsežnost evropske standardizacije v podporo zakonodaji in politikam Unije.

4. Letni program dela Unije za evropsko standardizacijo se sprejme po končanem širšem posvetovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi, vključno z evropskimi organizacijami za standardizacijo in evropskimi organizacijami zainteresiranih strani, ki prejemajo finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, ter državami članicami preko odbora iz člena 22 te uredbe.

5. Komisija letni program dela Unije za evropsko standardizacijo po njegovem sprejetju objavi na svojem spletnem mestu.

Člen 9

Sodelovanje z raziskovalnimi službami

Raziskovalne službe Komisije prispevajo k pripravi letnega programa dela Unije za evropsko standardizacijo iz člena 8 in evropskim organizacijam za standardizacijo zagotovijo na njihovem strokovnem področju znanstveni prispevek za zagotovitev, da evropski standardi upoštevajo gospodarsko konkurenčnost in socialne potrebe, kot je skrb glede okoljske trajnosti, varnosti in zaščite.

Člen 10

Zahteve za standardizacijo, predložene evropskim organizacijam za standardizacijo

1. Komisija lahko v okviru pristojnosti, določenih s Pogodbama, od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo

zahteva pripravo evropskega standarda ali evropskega standardizacijskega dokumenta v določenem roku. Evropski standardi in evropski standardizacijski dokumenti so tržno usmerjeni, upoštevajo javni interes kakor tudi cilje politike, ki so jasno navedeni v zahtevi Komisije, in temeljijo na konsenzu. Komisija določi zahteve glede vsebine, ki jih mora izpolnjevati zahtevani dokument, in rok za njegovo sprejetje.

2. Odločitve iz odstavka 1 se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(3) po posvetovanju z evropskimi organizacijami za standardizacijo in evropskimi organizacijami zainteresiranih strani, ki prejemajo finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, kakor tudi odborom, ustanovljenim z ustreznimi zakonodajo Unije, če takšen odbor obstaja, ali z drugimi oblikami posvetovanja s strokovnjaki za posamezen sektor.

3. Zadevna evropska organizacija za standardizacijo v enem mesecu od prejema zahteve iz odstavka 1 navede, ali jo sprejema.

4. Če je bila podana zahteva za financiranje, Komisija v dveh mesecih od prejema obvestila o sprejetju iz odstavka 3 obvesti zadevno evropsko organizacijo za standardizacijo o dodelitvi donacije za pripravo evropskega standarda ali evropskega standardizacijskega dokumenta.

5. Evropske organizacije za standardizacijo Komisijo obvestijo o dejavnostih v zvezi s pripravo dokumentov iz odstavka 1. Komisija skupaj z evropskimi organizacijami za standardizacijo oceni skladnost dokumentov, ki so jih pripravile evropske organizacije za standardizacijo, s svojo začetno zahtevo.

6. Kadar harmonizirani standard ustreza zahtevam, ki naj bi jih vključeval in ki so določene z ustrežno usklajevalno zakonodajo Unije, Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* nemudoma objavi sklic na tak harmoniziran standard ali pa objava poteka na drug način v skladu s pogoji, ki so določeni v ustreznem aktu usklajevalne zakonodaje Unije.

Člen 11

Uradno nasprotovanje harmoniziranim standardom

1. Če država članica ali Evropski parlament meni, da harmonizirani standard ne izpolnjuje v celoti zahtev, ki naj bi jih zajemal in ki so določene v ustrezni usklajevalni zakonodaji Unije, o tem s podrobnim pojasnilom obvesti Komisijo, Komisija pa po posvetovanju z odborom, ustanovljenim z ustreznimi usklajevalno zakonodajo Unije, če ta obstaja, ali z drugimi oblikami posvetovanja s strokovnjaki za posamezen sektor, odloči:

(a) da sklicevanje na zadevni harmonizirani standard objavi ali ne objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali da ga objavi z omejitvijo;

(b) da sklicevanje na zadevni harmonizirani standard v *Uradnem listu Evropske unije* ohrani ali ga ohrani z omejitvijo ali da ga umakne.

2. Komisija na svojem spletnem mestu objavi informacije o harmoniziranih standardih, za katere se je uporabila odločitev iz odstavka 1.

3. Komisija o odločitvi iz odstavka 1 obvesti zadevno evropsko organizacijo za standardizacijo in po potrebi zahteva revizijo zadevnih harmoniziranih standardov.

4. Odločitev iz točke (a) odstavka 1 tega člena se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 22(2).

5. Odločitev iz točke (b) odstavka 1 tega člena se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 22(3).

Člen 12

Obveščanje organizacij zainteresiranih strani

Komisija vzpostavi sistem obveščanja zainteresiranih strani, vključno z evropskimi organizacijami za standardizacijo in evropskimi organizacijami zainteresiranih strani, ki prejemajo finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, da zagotovi ustrezno posvetovanje in pomembnost za trg pred:

- (a) sprejetjem letnega programa dela Unije za evropsko standardizacijo iz člena 8(1);
- (b) sprejetjem zahtev za standardizacijo iz člena 10;
- (c) sprejetjem odločitve o uradnem nasprotovanju harmoniziranim standardom, kot je določeno v členu 11(1);
- (d) sprejetjem odločitve o opredelitvah tehničnih specifikacij IKT iz člena 13;
- (e) sprejetjem delegiranih aktov iz člena 20.

POGLAVJE IV

TEHNIČNE SPECIFIKACIJE IKT

Člen 13

Opredelitev tehničnih specifikacij, na katere se je mogoče sklicevati

1. Komisija se lahko na predlog države članice ali na lastno pobudo odloči, da opredeli tehnične specifikacije, ki niso nacionalni, evropski ali mednarodni standardi, vendar izpolnjujejo zahteve iz Priloge II, na katere se je mogoče sklicevati, predvsem z namenom zagotovitve interoperabilnosti, v javnih naročilih.

2. Komisija se lahko na predlog države članice ali na lastno pobudo odloči, da v primeru, ko je tehnična specifikacija IKT, ki

je opredeljena v skladu z odstavkom 1, spremenjena, umaknjena ali ne izpolnjuje več zahtev iz Priloge II, spremenjeno tehnično specifikacijo IKT opredeli ali opredelitev umakne.

3. Odločitve iz odstavkov 1 in 2 se sprejmejo po posvetovanju z evropsko platformo več zainteresiranih strani o standardizaciji IKT, ki vključuje evropske organizacije za standardizacijo, države članice in zadevne zainteresirane strani, in po posvetovanju z odborom, ustanovljenim z ustreznimi zakonodajami Unije, če ta obstaja, ali drugih oblikah posvetovanja s strokovnjaki za posamezen sektor, če takšen odbor ne obstaja.

Člen 14

Uporaba tehničnih specifikacij IKT v javnih naročilih

Tehnične specifikacije IKT iz člena 13 te uredbe predstavljajo skupne tehnične specifikacije iz direktiv 2004/17/ES, 2004/18/ES in 2009/81/ES ter Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002.

POGLAVJE V

FINANCIRANJE EVROPSKE STANDARDIZACIJE

Člen 15

Financiranje organizacij za standardizacijo s strani Unije

1. Financiranje s strani Unije se lahko evropskim organizacijam za standardizacijo odobri za naslednje dejavnosti standardizacije:

- (a) razvoj in revizijo evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov, ki so potrebni in ustrezni za podporo zakonodaji in politikam Unije;
- (b) preverjanje kakovosti in skladnosti evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov z ustreznimi zakonodajami in politikami Unije;
- (c) izvedbo pripravljalnega ali dodatnega dela v zvezi z evropsko standardizacijo, vključno s študijami, dejavnostmi sodelovanja, vključno z mednarodnim sodelovanjem, seminarji, ocenami, primerjalnimi analizami, raziskovalnim delom, laboratorijskim delom, medlaboratorijskimi preskusi, vrednotenjem skladnosti ter ukrepi za skrajšanje obdobja za razvoj in revizijo evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov brez poseganja v temeljna načela, zlasti načela odprtosti, kakovosti, preglednosti in konsenza med vsemi zainteresiranimi stranmi;
- (d) dejavnosti osrednjih sekretariatov evropskih organizacij za standardizacijo, vključno z razvojem politik, usklajevanjem dejavnosti standardizacije, izvajanjem tehničnega dela in zagotavljanjem informacij zainteresiranim stranem;

(e) prevajanje evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov, ki se uporabljajo v podporo zakonodaji in politikam Unije, v uradne jezike Unije, ki niso delovni jeziki evropskih organizacij za standardizacijo, ali v upravičenih primerih v jezike, ki niso uradni jeziki Unije;

(f) zbiranje informacij za pojasnitev, razlago in poenostavitev evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov, vključno s pripravo priložnikov, izvlečkov standardov, informacijami o dobrih praksah in ukrepi ozaveščanja, strategijami in programi usposabljanja;

(g) dejavnosti za izvajanje programov tehnične pomoči, sodelovanje s tretjimi državami ter spodbujanje in podpora sistema evropske standardizacije ter evropskih standardov in evropskih standardizacijskih dokumentov med zainteresiranimi stranmi v Uniji in na mednarodni ravni.

2. Financiranje s strani Unije se lahko odobri tudi:

(a) nacionalnim organom za standardizacijo za standardizacijske dejavnosti iz odstavka 1, ki jih izvajajo v sodelovanju z evropskimi organizacijami za standardizacijo;

(b) drugim organom, ki prispevajo k dejavnostim iz točke (a) odstavka 1 ali v sodelovanju z evropskimi organizacijami za standardizacijo izvajajo dejavnosti iz točk (c) in (g) odstavka 1.

Člen 16

Financiranje drugih evropskih organizacij s strani Unije

Financiranje s strani Unije se lahko odobri evropskim organizacijam zainteresiranih strani, ki izpolnjujejo merila iz Priloge III te uredbe, za naslednje dejavnosti:

(a) delovanje teh organizacij in njihovih dejavnosti v zvezi z evropsko ali mednarodno standardizacijo, vključno z izvajanjem tehničnega dela ter zagotavljanjem informacij članom in drugim zainteresiranim stranem;

(b) zagotavljanje pravnega in tehničnega strokovnega znanja, vključno s študijami, v zvezi z oceno potrebe po evropskih standardih in evropskih standardizacijskih dokumentih ter v zvezi z njihovim razvojem, in usposabljanja strokovnjakov;

(c) sodelovanje pri tehničnem delu v zvezi z razvojem in revizijo evropskih standardov in evropskih standardizacijskih dokumentov, ki sta potrebna in ustrezna za podporo zakonodaji in politikam Unije;

(d) spodbujanje evropskih standardov in evropskih standardizacijskih dokumentov ter obveščanje o standardih in njihovi uporabi med zainteresiranimi stranmi, vključno z MSP in potrošniki.

Člen 17

Načini financiranja

1. Financiranje s strani Unije se zagotovi v obliki:

(a) donacij brez razpisa za zbiranje predlogov ali pogodb po zaključenih postopkih javnega naročanja za:

(i) evropske organizacije za standardizacijo in nacionalne organe za standardizacijo za izvajanje dejavnosti iz člena 15(1);

(ii) organe, določene na podlagi temeljnega akta v smislu člena 49 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 za izvajanje dejavnosti iz točke (c) člena 15(1) te uredbe, v sodelovanju z evropskimi organizacijami za standardizacijo;

(b) donacij po zaključenem razpisu za zbiranje predlogov ali pogodb po zaključenih postopkih javnega naročanja za točko (b) člena 15(2):

(i) kot prispevek k razvoju in reviziji evropskih standardov ali evropskih standardizacijskih dokumentov iz točke (a) člena 15(1);

(ii) za izvajanje pripravljalnega ali dodatnega dela iz točke (c) člena 15(1);

(iii) za izvajanje dejavnosti iz točke (g) člena 15(1);

(c) donacij po zaključenem razpisu za zbiranje predlogov za evropske organizacije zainteresiranih strani, ki izpolnjujejo merila iz Priloge III te uredbe, za izvajanje dejavnosti iz člena 16.

2. Dejavnosti organov iz odstavka 1 se lahko financirajo z:

(a) donacijami za ukrepe;

(b) donacijami za poslovanje evropskih organizacij za standardizacijo in evropskih organizacij zainteresiranih strani, ki izpolnjujejo merila iz Priloge III te uredbe, v skladu s pravili iz Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002. Donacije za poslovanje se v primeru podaljšanja ne zmanjšajo samodejno.

3. Komisija sprejme odločitev o načinu financiranja iz odstavkov 1 in 2, zneskih donacij ter po potrebi o najvišjem deležu financiranja za posamezno vrsto dejavnosti.

4. Razen v ustrezno upravičenih primerih se donacije za standardizacijske dejavnosti iz točk (a) in (b) člena 15(1) dodelijo v obliki pavšalnih zneskov in se za dejavnosti standardizacije iz točke (a) člena 15(1) izplačajo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) evropski standardi ali evropski standardizacijski dokumenti, ki jih Komisija zahteva v skladu s členom 10, se sprejmejo ali revidirajo v obdobju, ki ne presega obdobja iz zahteve iz navedenega člena;

(b) MSP, potrošniške organizacije ter okoljske in družbene zainteresirane strani so v dejavnostih evropske standardizacije ustrezno zastopani in lahko v dejavnostih sodelujejo, kot je določeno v členu 5(1).

5. Skupni cilji sodelovanja ter administrativni in finančni pogoji v zvezi z donacijami, dodeljenimi evropskim organizacijam za standardizacijo in evropskim organizacijam zainteresiranih strani, ki izpolnjujejo merila iz Priloge III te uredbe, se določijo v okvirnih sporazumih o partnerstvu med Komisijo ter temi organizacijami za standardizacijo in organizacijami zainteresiranih strani v skladu z uredbama (ES, Euratom) št. 1605/2002 in (ES, Euratom) št. 2342/2002. Komisija o sklenitvi teh sporazumov obvesti Evropski parlament in Svet.

Člen 18

Upravljanje

S sredstvi, ki jih proračunski organ določi za financiranje dejavnosti standardizacije, se lahko krijejo tudi administrativni stroški za pripravo, spremljanje, preglede, revizije in vrednotenje, ki so neposredno potrebni za izvajanje členov 15, 16 in 17, vključno s študijami, sestanki, dejavnostmi obveščanja in objavljanja, stroški za računalniška omrežja za izmenjavo informacij ter vsemi drugimi stroški za administrativno in tehnično pomoč, ki jo Komisija lahko uporabi za dejavnosti standardizacije.

Člen 19

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija zagotovi zaščito finančnih interesov Unije pri izvajanju dejavnosti, financiranih na podlagi te uredbe s preventivnimi ukrepi proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim z izvajanjem učinkovitih pregledov, izterjavo neupravičeno plačanih zneskov ter, kadar se ugotovijo nepravil-

nosti, naložitvijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni v skladu z uredbami (ES, Euratom) št. 2988/95, (Euratom, ES) št. 2185/96 in (ES) št. 1073/1999.

2. Za dejavnosti Unije, ki se financirajo v skladu s to uredbo, pojem nepravilnosti, opredeljen v členu 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95, pomeni katero koli kršitev določbe prava Unije ali kršitev pogodbene obveznosti, ki izhaja iz dejanja ali opustitve dejanja gospodarskega subjekta, ki zaradi neupravičenega odhodka ogroža ali bi lahko ogrozila splošni proračun Unije ali ostale proračune, ki jih ta upravlja.

3. Vsi sporazumi in pogodbe, sklenjeni na podlagi te uredbe, vsebujejo določbe o spremljanju in finančnem nadzoru, ki ju izvaja Komisija ali predstavnik, ki ga Komisija pooblasti, ter revizijah, ki jih opravi Evropsko računsko sodišče, po potrebi na kraju samem.

POGLAVJE VI

DELEGIRANI AKTI, ODBOR IN POROČANJE

Člen 20

Delegirani akti

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21 v zvezi s spremembami prilog za:

(a) posodobitev seznama evropskih organizacij za standardizacijo iz Priloge I za upoštevanje sprememb v njihovem imenu ali strukturi;

(b) prilagoditev meril za evropske organizacije zainteresiranih strani iz Priloge III te uredbe, nadaljnjemu razvoju, ki se nanaša na njihovo nepridobitnost in reprezentativnost. Takšne prilagoditve ne povzročajo oblikovanja novih meril ali odprave obstoječih meril ali kategorij organizacij.

Člen 21

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 20 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. januarja 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 20 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 20, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 22

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za predložitev mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

Člen 23

Sodelovanje odbora z organizacijami za standardizacijo in zainteresiranimi stranmi

Odbor iz člena 22(1) deluje v sodelovanju z evropskimi organizacijami za standardizacijo in evropskimi organizacijami zainteresiranih strani, ki prejemajo finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo.

Člen 24

Poročila

1. Evropske organizacije za standardizacijo Komisiji vsako leto pošljejo poročilo o izvajanju te uredbe. Poročilo vsebuje podrobne informacije o:

(a) uporabi členov 4, 5, 10, 15 in 17;

(b) zastopanosti MSP, potrošniških organizacij ter okoljskih in družbenih zainteresiranih strani v nacionalnih organih za standardizacijo;

(c) zastopanosti MSP na podlagi letnih poročil iz člena 6(3);

(d) uporabi IKT v sistemu standardizacije;

(e) sodelovanje med nacionalnimi organi za standardizacijo in evropskimi organizacijami za standardizacijo.

2. Evropske organizacije zainteresiranih strani, ki so prejele finančna sredstva Unije v skladu s to uredbo, Komisiji vsako leto pošljejo poročilo o svojih dejavnostih. To poročilo vsebuje zlasti podrobne informacije o članstvu teh organizacij in dejavnostih iz člena 16.

3. Komisija najpozneje do 31. decembra 2015 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe. To poročilo vsebuje analizo letnih poročil iz odstavkov 1 in 2, oceno ustreznosti dejavnosti standardizacije, ki jih financira Unija, glede na zahteve zakonodaje in politik Unije ter oceno potenciala novih ukrepov za poenostavitev financiranja evropske standardizacije ter zmanjšanje administrativnega bremena za evropske organizacije za standardizacijo.

Člen 25

Pregled

Komisija do 2. januarja 2015 oceni vpliv postopka, določenega s členom 10 te uredbe, na časovni okvir za izdajo zahtev za standardizacijo. Komisija predstavi svoje sklepe v obliki poročila Evropskemu parlamentu in Svetu. Kadar je ustrezno, se poročilu priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 26

Spremembe

1. Črtajo se naslednje določbe:

(a) člen 6(1) Direktive 89/686/EGS;

(b) člen 5 Direktive 93/15/EGS;

(c) člen 6(1) Direktive 94/9/ES;

(d) člen 6(1) Direktive 94/25/ES;

(e) člen 6(1) Direktive 95/16/ES;

(f) člen 6 Direktive 97/23/ES;

(g) člen 14 Direktive 2004/22/ES;

(h) člen 8(4) Direktive 2007/23/ES;

(i) člen 7 Direktive 2009/23/ES;

(j) člen 6 Direktive 2009/105/ES.

Sklicevanja na črtane določbe se razumejo kot sklicevanja na člen 11 te uredbe.

2. Direktiva 98/34/ES se spremeni:

(a) v členu 1 se odstavki 6 do 10 črtajo;

(b) členi 2, 3 in 4 se črtajo;

(c) v členu 6(1) se črta besedilo „s predstavniki standardizacijskih organov, ki so navedeni v prilogah I in II“;

(d) v členu 6(3) se črta prva alineja;

(e) v členu 6(4) se črtajo točke (a), (b) in (e);

(f) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Države članice sporočijo Komisiji vse zahteve, ki so jih v skladu s členom 8(1) posredovale institucijam za standardizacijo, za pripravo tehničnih specifikacij ali standarda za določen proizvod z namenom uzakonitve tehničnega predpisa za takšne proizvode kot osnutka tehničnega predpisa in pojasnijo razloge za njihovo uzakonitev.“;

(g) v členu 11 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija letne statistične podatke o prejetih uradnih obvestilih objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.“;

(h) prilogi I in II se črtata.

Sklicevanja na črtane določbe se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV k tej uredbi

Člen 27

Nacionalni organi za standardizacijo

Države članice obvestijo Komisijo o svojih organih za standardizacijo.

Komisija seznam nacionalnih organov za standardizacijo in vse posodobitve tega seznama objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 28

Prehodne določbe

V aktih Unije, ki določajo domnevo o skladnosti z bistvenimi zahtevami z uporabo harmoniziranih standardov, sprejetih v skladu z Direktivo 98/34/ES, se sklicevanje na Direktivo 98/34/ES razume kot sklicevanje na to uredbo, z izjemo sklicevanj na odbor, ustanovljen s členom 5 Direktive 98/34/ES v zvezi s tehničnimi predpisi.

Kadar drug akt Unije določa postopek nasprotovanja harmoniziranim standardom, se člen 11 te uredbe za navedeni akt ne uporablja.

Člen 29

Razveljavitev

Sklep št. 1673/2006/ES in Sklep 87/95/EGS se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljena sklepa se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV k tej uredbi.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 25. oktobra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

*PRILOGA I***EVROPSKE ORGANIZACIJE ZA STANDARDIZACIJO**

1. CEN – Evropski odbor za standardizacijo
 2. Cenelec – Evropski odbor za standardizacijo v elektrotehnik
 3. ETSI – Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde
-

PRILOGA II

ZAHTEVE ZA OPREDELITEV TEHNIČNIH SPECIFIKACIJ IKT

1. Tehnične specifikacije so tržno sprejemljive in njihovo izvajanje ne ovira interoperabilnosti z izvajanjem obstoječih evropskih in/ali mednarodnih standardov. Tržno sprejemljivost je mogoče dokazati s praktičnimi primeri skladne uporabe s strani različnih prodajalcev.
2. Tehnične specifikacije so skladne, ker niso v nasprotju z evropskimi standardi, torej zajemajo področja, na katerih sprejemanje novih evropskih standardov ni predvideno v razumnem roku, če se veljavni standardi na trgu niso uveljavili ali če so ti standardi zastareli in če prenos tehničnih specifikacij v evropske standardizacijske dokumente ni predviden v razumnem roku.
3. Tehnične specifikacije je pripravila nepridobitna organizacija, ki je strokovno združenje, industrijsko ali trgovinsko združenje ali katera koli druga organizacija s članstvom, ki v okviru svoje stroke razvija tehnične specifikacije IKT ter ni evropska organizacija za standardizacijo, nacionalni ali mednarodni organ za standardizacijo, pri čemer je tehnične specifikacije pripravila po postopkih, ki izpolnjujejo naslednja merila:
 - (a) odprtost:

tehnične specifikacije so bile razvite na podlagi odprtega odločanja, v katerem so lahko sodelovale vse zainteresirane strani na trgu ali trgih, na katere vplivajo te tehnične specifikacije;
 - (b) konsenz:

postopek sprejemanja odločitev je temeljil na sodelovanju in konsenzu ter ni dajal prednosti nobeni posamezni zainteresirani strani. Konsenz pomeni splošno strinjanje, pri katerem glede bistvenih vprašanj ni stalnega nasprotovanja kateremu koli pomembnemu delu zadevnih interesov in ki je doseženo v okviru postopka, v katerem se upoštevajo stališča vseh zadevnih strani in se obravnavajo vsi nasprotni argumenti. Konsenz ne pomeni enoglasnosti;
 - (c) preglednost:
 - (i) vse informacije o tehničnih razpravah in odločanju so bile arhivirane in označene;
 - (ii) informacije o (novih) standardizacijskih dejavnostih so bile javno in obširno objavljene preko primernih in dostopnih sredstev;
 - (iii) zaradi uravnoteženosti se je k udeležbi poskušalo pritegniti vse zadevne kategorije zainteresiranih strani;
 - (iv) upoštevale so se pripombe zainteresiranih strani, na katere se je tudi odgovorilo.
4. Tehnične specifikacije izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) vzdrževanje: za daljše obdobje se zagotovi stalna podpora in vzdrževanje objavljenih specifikacij;
 - (b) dostopnost: specifikacije so javno dostopne za izvajanje in uporabo pod razumnimi pogoji (vključno s primernim plačilom ali brezplačno);
 - (c) za pravice intelektualne lastnine, bistvene za izvajanje specifikacij, se prosilcem podeli licenca pod (poštenimi) razumnimi in nediskriminatornimi pogoji (načelo (F)RAND), ki po presoji imetnika pravic intelektualne lastnine vključujejo podelitev licence za bistveno intelektualno lastnino brez nadomestila;
 - (d) ustreznost:
 - (i) specifikacije so učinkovite in ustrezne;
 - (ii) specifikacije morajo ustrezati potrebam trga in predpisanim zahtevam;
 - (e) nevtralnost in stabilnost:
 - (i) kadar koli je mogoče, so specifikacije usmerjene v delovanje in ne v obliko ali opisne značilnosti;
 - (ii) specifikacije ne izkrivljajo trga ali omejujejo možnosti, da njihovi izvajalci razvijejo konkurenco in inovacije na njihovi podlagi;
 - (iii) specifikacije temeljijo na naprednem znanstvenem in tehnološkem razvoju;

(f) kakovost:

- (i) kakovost in stopnja podrobnosti zadostujeta za razvoj najrazličnejših konkurenčnih interoperabilnih proizvodov in storitev;
 - (ii) standardizirane vmesnike skrijejo ali nadzirajo samo organizacije, ki so sprejele tehnične specifikacije.
-

PRILOGA III

EVROPSKE ORGANIZACIJE ZAINTERESIRANIH STRANI, UPRAVIČENE DO FINANČNIH SREDSTEV UNIJE

1. Evropska organizacija, ki v evropskih standardizacijskih dejavnostih zastopa MSP ter:
 - (a) je nevladna in nepridobitna;
 - (b) katere statutarno določeni cilji in dejavnosti so zastopanje interesov MSP v postopku standardizacije na evropski ravni, dvigniti njihovo raven osveščenosti za standardizacijo in jih pritegniti k sodelovanju v procesu standardizacije;
 - (c) so jo nepridobitne organizacije, ki zastopajo MSP v vsaj dveh tretjinah držav članic, pooblastile za zastopanje interesov MSP v postopku standardizacije na evropski ravni.
 2. Evropska organizacija, ki v evropskih standardizacijskih dejavnostih zastopa potrošnike ter:
 - (a) je nevladna, nepridobitna ter neodvisna od interesov industrije, trgovine in podjetij ali drugih navzkrižnih interesov;
 - (b) katere statutarno določeni cilji in dejavnosti so zastopanje interesov potrošnikov v postopku standardizacije na evropski ravni;
 - (c) so jo nacionalne nepridobitne potrošniške organizacije v vsaj dveh tretjinah držav članic pooblastile za zastopanje interesov potrošnikov v postopku standardizacije na evropski ravni.
 3. Evropska organizacija, ki v evropskih standardizacijskih dejavnostih zastopa okoljske interese ter:
 - (a) je nevladna, nepridobitna ter neodvisna od interesov industrije, trgovine in podjetij ali drugih navzkrižnih interesov;
 - (b) katere statutarno določeni cilji in dejavnosti so zastopanje okoljskih interesov v postopku standardizacije na evropski ravni;
 - (c) so jo nacionalne nepridobitne okoljske organizacije v vsaj dveh tretjinah držav članic pooblastile za zastopanje okoljskih interesov v postopku standardizacije na evropski ravni.
 4. Evropska organizacija, ki v evropskih standardizacijskih dejavnostih zastopa družbene interese ter:
 - (a) je nevladna, nepridobitna ter neodvisna od interesov industrije, trgovine in podjetij ali drugih navzkrižnih interesov;
 - (b) katere statutarno določeni cilji in dejavnosti so zastopanje družbenih interesov v postopku standardizacije na evropski ravni;
 - (c) so jo nacionalne nepridobitne družbene organizacije v vsaj dveh tretjinah držav članic pooblastile za zastopanje družbenih interesov v postopku standardizacije na evropski ravni.
-

PRILOGA IV

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 98/34/ES	Ta uredba
Člen 1(6)	Člen 2(1)
Člen 1(7)	—
Člen 1(8)	Člen 2(3)
Člen 1(9)	Člen 2(8)
Člen 1(10)	Člen 2(10)
Člen 2(1)	Člen 3(1)
Člen 2(2)	Člen 3(2)
Člen 2(3)	Člen 3(3) in (4)
Člen 2(4)	Člen 27
Člen 2(5)	Člen 20(a)
Člen 3	Člen 4(1)
Člen 4(1)	Člen 3(3) in (5) ter Člen 4(4)
Člen 4(2)	—
Člen 6(3), prva alineja	—
Člen 6(4)(a)	Člen 20(a)
Člen 6(4)(b)	—
Člen 6(4)(e)	Člen 10(2)
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Člen 27
Sklep št. 1673/2006/ES	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člena 2 in 3	Člen 15
Člen 4	—
Člen 5	Člen 17
Člen 6(1)	Člen 18
Člen 6(2)	Člen 24(3)
Člen 7	Člen 19
Sklep 87/95/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 2
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 13

Sklep 87/95/EGS	Ta uredba
Člen 4	Člen 8
Člen 5	Člen 14
Člen 6	—
Člen 7	—
Člen 8	Člen 24(3)
Člen 9	—

UREDBA (EU) št. 1026/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2012

o nekaterih ukrepih za ohranjanje staležev rib v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) ter člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982 (v nadaljnjem besedilu: UNCLOS) ter Sporazumom Združenih narodov o uporabi določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib z dne 4. avgusta 1995 (v nadaljnjem besedilu: UNFSA) je za upravljanje nekaterih skupnih, čezconskih in izrazito selivskih staležev rib potrebno sodelovanje vseh držav, v vodah katerih se staleži pojavljajo (obalne države), in držav, katerih ribiško ladjeve izkorišča takšne staleže (ribolovne države). To sodelovanje je mogoče vzpostaviti v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva ali, kadar takšne organizacije niso pristojne za zadevni stalež, z ad hoc dogovori med državami, ki imajo interes v zvezi z ribištvom.
- (2) Kadar tretja država, ki ima interes v ribištvu, ki zadeva stalež skupnega interesa te države in Unije, brez upoštevanja obstoječih vzorcev ribolova ali pravic, obveznosti in interesov drugih držav in Unije omogoča ribolovne dejavnosti, ki ogrožajo trajnost tega staleža, ter ne sodeluje z drugimi državami in Unijo pri njenem upravljanju, bi bilo treba sprejeti posebne ukrepe, ki državo spodbudijo, da prispeva k ohranjanju tega staleža.
- (3) Stanje staležev rib bi moralo veljati za netrajnostno, kadar se ti ne ohranjajo dosledno vsaj na ravneh, ki

zagotavljajo največji trajnostni donos, ali če teh ravni ni mogoče oceniti, kadar se staleži ne ohranjajo dosledno na varnih bioloških ravneh.

- (4) Določiti je treba pogoje, na podlagi katerih se lahko ugotovi, da posamezna država omogoča netrajnostne načine ribolova in zato zanjo veljajo ukrepi iz te uredbe, vključno s postopkom, ki zadevnim državam zagotavlja pravico do izražanja njihovih stališč in priložnost za sprejemanje popravilnih ukrepov.
- (5) Poleg tega je treba določiti vrsto ukrepov, ki jih je mogoče sprejeti v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova, ter splošne pogoje za sprejetje takšnih ukrepov, tako da ti ukrepi temeljijo na objektivnih merilih ter so pravični, stroškovno učinkoviti in skladni z mednarodnim pravom, zlasti s Sporazumom o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije.
- (6) Cilj takšnih ukrepov bi morala biti odprava spodbud za države, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova za ribolov staleža skupnega interesa. To je mogoče doseči med drugim z omejevanjem uvoza ribiških proizvodov, ki jih ujamejo plovila, ki izvajajo ribolov staleža skupnega interesa pod nadzorom države, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, z omejevanjem dostopa do pristanišč tem plovilom ali s preprečevanjem, da se ribiška plovila Unije ali ribolovna oprema Unije uporablja za lovljenje staleža skupnega interesa pod nadzorom države, ki omogoča netrajnostne načine ribolova.
- (7) Da se zagotovi, da so ukrepi Unije za ohranjanje staležev rib učinkoviti in skladni, je treba upoštevati ukrepe iz Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje ⁽³⁾.
- (8) Za zagotovitev, da so ukrepi, sprejeti zoper državo na podlagi te uredbe, okoljsko neoporečni, učinkoviti, sorazmerni in skladni z mednarodnimi pravili, je treba pred njihovim sprejetjem oceniti njihove pričakovane okoljske, trgovinske, gospodarske in družbene učinke.
- (9) Če so ukrepi, sprejeti zoper državo na podlagi te uredbe, neučinkoviti, in ta država še naprej velja za državo, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, se lahko v skladu s to uredbo sprejmejo nadaljnji ukrepi.

⁽¹⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 112.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 25. septembra 2012.

⁽³⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.

- (10) Ukrepi, sprejeti zoper državo na podlagi te uredbe, bi morali prenehati veljati, kadar država, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, sprejme ukrepe, ki so potrebni za njen prispevek k ohranjanju staleža skupnega interesa.
- (11) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede opredelitve države, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, sprejetja ukrepov zoper tako državo in odločitve, da bi morali ti ukrepi prenehati veljati. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (12) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s prenehanjem veljavnosti ukrepov, ki so bili sprejeti v skladu s to uredbo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa okvir za sprejetje nekaterih ukrepov v zvezi z ribolovnimi dejavnostmi in politikami tretjih držav, da se zagotovi dolgoročna ohranitev staležev skupnega interesa za Unijo in zadevne tretje države.

2. Ukrepi, sprejeti na podlagi te uredbe, lahko veljajo v vseh primerih, v katerih se zahteva sodelovanje med tretjimi državami in Unijo zaradi skupnega upravljanja staležev skupnega interesa, vključno kadar se sodelovanje izvaja v okviru regionalne organizacije za upravljanje ribištva ali podobnega organa.

Člen 2

Opredeleitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „stalež skupnega interesa“ pomeni stalež rib, ki je zaradi njegove geografske razporeditve na voljo Uniji in tretjim državam ter katerega upravljanje zahteva sodelovanje med temi državami in Unijo, v dvostranskem ali večstranskem okviru;
- (b) „sorodne vrste“ pomenijo katere koli ribe, ki spadajo v isti ekosistem kot stalež skupnega interesa in ki plenijo ta stalež, so plenjene s strani tega staleža, s katerim tekmujejo za hrano in življenjski prostor ali se skupaj pojavljajo v istem ribolovnem območju in ki se izkoriščajo ali naključno ulovijo pri istem ribolovu ali ribolovih;

- (c) „regionalna organizacija za upravljanje ribištva“ pomeni podregionalno, regionalno ali podobno organizacijo, ki ima v skladu z mednarodnim pravom pristojnosti za sprejetje ukrepov za ohranjanje in upravljanje živih morskih virov, ki so v skladu s konvencijo ali sporazumom, s katerim je bila ustanovljena, v njeni pristojnosti;
- (d) „uvoz“ pomeni vnos rib ali ribiških proizvodov na ozemlje Unije, vključno s pretovarjanjem teh rib in ribiških proizvodov v pristaniščih na njenem ozemlju;
- (e) „pretovarjanje“ pomeni raztovarjanje vseh ali katerih koli rib ali ribiških proizvodov s krova ribiškega plovila in njihovo natovarjanje na drugo ribiško plovilo;
- (f) „netrajnostno stanje“ pomeni razmere, ko se stalež ne ohranja dosledno vsaj na ravneh, ki zagotavljajo največji trajnostni donos, ali če teh ravni ni mogoče oceniti, kadar se stalež ne ohranja dosledno na varnih bioloških ravneh; ravni staležev, ki določajo, ali je stanje staleža netrajnostno, se določijo na osnovi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj;
- (g) „varne biološke meje“ pomeni omejitve velikosti staleža, znotraj katerih se lahko stalež z veliko stopnjo verjetnosti dopolnjuje, hkrati pa omogoča ribolov z velikim donosom;
- (h) „država“ pomeni tretjo državo, vključno z ozemlji, ki imajo samoupravni status in pristojnosti na področju ohranjanja in upravljanja živih morskih virov.

Člen 3

Države, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova

Država je lahko opredeljena kot država, ki omogoča netrajnostne načine ribolova:

- (a) kadar pri upravljanju staleža v skupnem interesu ne sodeluje v popolnem upoštevanju določb UNCLOS in UNFSA ali drugih mednarodnih sporazumov ali norm mednarodnega prava in
- (b) kadar
- (i) ne sprejme potrebnih ukrepov na področju upravljanja ribištva ali
- (ii) sprejme ukrepe za upravljanje ribištva brez potrebnega upoštevanja pravic, interesov in obveznosti drugih držav in Unije, pri čemer se zaradi takšnih ukrepov na področju upravljanja ribištva, kadar se obravnavajo v povezavi z ukrepi drugih držav in Unije, izvajajo ribolovne dejavnosti, ki bi lahko vodile v netrajnostno stanje staleža. Ta pogoj velja za izpolnjenega, tudi če ukrepi za

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

upravljanje ribištva, ki jih je sprejela zadevna država, niso privedli do netrajnostnega stanja staleža zgolj zaradi ukrepov, ki so jih sprejeli drugi.

Člen 4

Ukrepi v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme ukrepe v zvezi z državo, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, s katerimi:

- (a) opredeli to državo kot državo, ki omogoča netrajnostne načine ribolova;
- (b) po potrebi opredeli posamezna plovila ali ribiška ladjevja te države, za katero se uporabijo nekateri ukrepi;
- (c) uvede količinske omejitve za uvoz rib iz staleža skupnega interesa, ki so bile ujete v okviru ribolova pod nadzorom te države, in za uvoz ribiških proizvodov, ki so proizvedeni iz rib ali vsebujejo ribe iz staleža skupnega interesa;
- (d) uvede količinske omejitve za uvoz rib katere koli sorodne vrste in ribiških proizvodov, ki so proizvedeni iz takšnih rib ali vsebujejo takšne ribe, kadar so bile te ribe ujete v okviru ribolova staleža skupnega interesa pod nadzorom te države; pri sprejetju ukrepa Komisija v skladu s členom 5(4) te uredbe ob uporabi načela sorazmernosti določi vrste in njihov ulov, za katere velja ukrep;
- (e) uvede omejitve za uporabo pristanišč Unije za plovila, ki plujejo pod zastavo te države in ki lovijo stalež skupnega interesa in/ali sorodne vrste ter za plovila, ki prevažajo ribe in ribiške proizvode, ki izvirajo iz staleža skupnega interesa in/ali sorodnih vrst, pri čemer so te ribe ulovila plovila, ki plujejo pod zastavo te države, ali plovila, ki imajo dovoljenje takšne države in plujejo pod zastavo druge države; takšne omejitve ne veljajo v primerih višje sile ali stiske v smislu člena 18 UNCLOS za storitve, ki so nujno potrebne za odpravo takšnega stanja;
- (f) prepove gospodarskim subjektom iz Unije nakup ribiškega plovila, ki pluje pod zastavo te države;
- (g) prepove zamenjavo zastave ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo države članice, z zastavo te države;
- (h) prepove državam članicam, da dovolijo sklepanje dogovorov o zakupu, s katerimi gospodarski subjekti iz Unije dajo v zakup svoja plovila gospodarskim subjektom iz te države;
- (i) prepove izvoz v to državo za ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo države članice, ali za ribiško opremo in material, potrebna za ribolov staleža skupnega interesa;

(j) prepove sklepanje zasebnih trgovinskih dogovorov med gospodarskimi subjekti Unije in te države, ki omogočajo, da ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo države članice, uporabi ribolovne možnosti te države;

(k) prepove skupne ribolovne dejavnosti, ki vključujejo ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo države članice, in ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo te države.

2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

Člen 5

Splošne zahteve v zvezi z ukrepi, sprejetimi na podlagi te uredbe

1. Ukrepi iz člena 4 so:

- (a) povezani z ohranjanjem staleža skupnega interesa;
- (b) učinkoviti v povezavi z omejitvami v zvezi z ribolovom plovil Unije ali proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji na področju rib in ribiških proizvodov, ki so proizvedeni iz rib ali vsebujejo takšne ribe in iz vrst, za katere so bili sprejeti ukrepi.
- (c) sorazmerni z zastavljenimi cilji in skladni z obveznostmi iz mednarodnih sporazumov, katerih stranka je Unija, in katerih koli drugih ustreznih norm mednarodnega prava.

2. Ukrepi iz člena 4 upoštevajo ukrepe, ki so že bili sprejeti na podlagi Uredbe (ES) št. 1005/2008.

3. Ukrepi iz člena 4 se ne uporabljajo kot sredstvo samovoljne ali neupravičene diskriminacije držav, kadar veljajo enaki pogoji, ali kot sredstvo prikritega omejevanja mednarodne trgovine.

4. Pri sprejemanju ukrepov iz člena 4 Komisija z namenom zagotovitve okoljske neoporečnosti, učinkovitosti, sorazmernosti in skladnosti teh ukrepov z mednarodnimi pravili oceni kratkoročne in dolgoročne okoljske, trgovinske, gospodarske in družbene učinke takšnih ukrepov ter upravno breme, povezano z njihovim izvajanjem.

5. V okviru ukrepov iz člena 4 se predvidi ustrezen sistem za izvajanje teh ukrepov s strani pristojnih organov.

Člen 6

Postopki pred sprejetjem ukrepov v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova

1. Kadar Komisija meni, da je treba sprejeti ukrepe iz člena 4, uradno obvesti zadevno državo, da jo namerava opredeliti kot

državo, ki omogoča netrajnostne načine ribolova. V takem primeru je treba takoj obvestiti Evropski parlament in Svet.

2. Uradno obvestilo vključuje informacije o razlogih za opredelitev te države kot države, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, in opis možnih ukrepov, ki se lahko sprejmejo proti njej na podlagi te uredbe.

3. Pred sprejetjem ukrepov iz člena 4 Komisija zadevni državi zagotovi ustrezno možnost, da pisno odgovori na uradno obvestilo in odpravo nepravilnosti v enem mesecu od prejetja tega uradnega obvestila.

Člen 7

Obdobje uporabe ukrepov v zvezi z državami, ki omogočajo netrajnostne načine ribolova

1. Ukrepi iz člena 4 prenehajo veljati, ko država, ki omogoča netrajnostne načine ribolova, sprejme ustrezne popravne ukrepe, ki so potrebni za ohranitev in upravljanje staleža skupnega interesa, pri čemer:

(a) so bili ti popravni ukrepi sprejeti samostojno ali pa je bil dogovor o teh ukrepih sklenjen v okviru posvetovanj z Unijo in po potrebi z drugimi zadevnimi državami in

(b) ti popravni ukrepi ne razvrednotijo učinka ukrepov za namene ohranjanja zadevnih staležev rib, ki jih je Unija sprejela samostojno ali v sodelovanju z drugimi državami.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi, ali so bili upoštevani pogoji iz odstavka 1 in po potrebi določi, da prenehajo veljati ukrepi, sprejeti v skladu s členom 4 glede

zadevne države. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ki zadevajo nepredvidljive gospodarske ali družbene motnje, Komisija v skladu s postopkom iz člena 8(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, s katerimi odloči, da ukrepi, sprejeti na podlagi člena 4, prenehajo veljati.

Člen 8

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

4. Rezultati ocene iz člena 5(4) so na voljo Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s postopkom iz člena 10(4) Uredbe (EU) št. 182/2011, skupaj z dokumenti, navedenimi v členu 10(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2012

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A. D. MAVROYIANNIS

UREDBA (EU) št. 1027/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 25. oktobra 2012****o spremembi Uredbe (ES) št. 726/2004, kar zadeva farmakovigilanco****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 in člena 168(4)(c) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotovitev preglednosti nadzora odobrenih zdravil bi moral seznam zdravil, ki bi jih bilo treba dodatno spremljati, uveden z Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila ⁽³⁾, sistematično vključevati zdravila, za katera veljajo nekateri varnostni pogoji po pridobitvi dovoljenja.
- (2) Poleg tega prostovoljno ukrepanje imetnika dovoljenja za promet ne bi smelo povzročiti, da zadržki, povezani s tveganji ali koristmi zdravila, odobrenega v Uniji, niso ustrezno obravnavani v vseh državah članicah. Zato bi moral biti imetnik dovoljenja za promet dolžan Evropsko agencijo za zdravila obvestiti o razlogih za umik zdravila ali prekinitev dajanja zdravila v promet, zahtevo za ukinitvev dovoljenja za promet ali nepodaljšanje dovoljenja za promet.
- (3) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti posebna pravila za farmakovigilanco in izboljšati varnost zdravil za uporabo v humani medicini, odobrenih v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija

sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (4) Uredbo (ES) št. 726/2004 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 726/2004 se spremeni:

1. v členu 13(4) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Imetnik dovoljenja za promet obvesti Agencijo, če zdravilo ni več v prometu v državi članici bodisi začasno ali stalno. Razen v izjemnih okoliščinah se tako obvestilo pošlje najmanj dva meseca pred prekinitvijo dajanja zdravila v promet. Imetnik dovoljenja za promet obvesti Agencijo o razlogih za tako ukrepanje v skladu s členom 14b.“;

2. vstavi se naslednji člen:

„Člen 14b

1. Imetnik dovoljenja za promet Agencijo takoj obvesti o vseh ukrepih, ki jih je sprejel za začasen umik zdravila iz prometa, za umik zdravila iz prometa, za zahtevo za umik dovoljenja za promet ali za nepodaljšanje dovoljenja za promet, skupaj z razlogi za tako ukrepanje. Imetnik dovoljenja za promet zlasti navede, ali tako ukrepanje temelji na katerem koli od razlogov iz člena 116 ali člena 117(1) Direktive 2001/83/ES.

2. Imetnik dovoljenja za promet pošlje obvestilo v skladu z odstavkom 1 tega člena tudi, kadar ukrepa v tretji državi in kadar tak ukrep temelji na razlogih iz člena 116 ali člena 117(1) Direktive 2001/83/ES.

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 Agencija informacije nemudoma posreduje pristojnim organom držav članic.“;

3. v členu 20 se odstavek 8 nadomesti z naslednjim:

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 202.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2012.

⁽³⁾ UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

„8. Kadar se postopek začne zaradi ocene podatkov v zvezi s farmakovigilanco, Odbor za zdravila za uporabo v humani medicini v skladu z odstavkom 2 tega člena sprejme mnenje Agencije na podlagi priporočila Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance in uporabi se člen 107j(2) Direktive 2001/83/ES.“;

4. člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

1. Agencija v sodelovanju z državami članicami sestavi, posodablja in objavi seznam zdravil, ki so pod dodatnim nadzorom.

Navedeni seznam vsebuje imena in zdravilne učinkovine:

- (a) zdravil, odobrenih v Uniji, ki vsebujejo novo zdravilno učinkovino, ki je do 1. januarja 2011 ni vsebovalo nobeno zdravilo, odobreno v Uniji;
- (b) katerega koli biološkega zdravila, ki ni zajeto v točki (a) in je bilo odobreno po 1. januarju 2011;
- (c) zdravil, ki so odobrena v skladu s to uredbo in za katera veljajo pogoji iz točke (cb) člena 9(4), točke (a) prvega pododstavka člena 10a(1) ali člena 14(7) ali (8);
- (d) zdravil, odobrenih v skladu z Direktivo 2001/83/ES in za katera veljajo pogoji iz točk (b) in (c) prvega odstavka člena 21a, člena 22 ali točke (a) prvega pododstavka člena 22a(1) navedene direktive.

1a. Na zahtevo Komisije in po posvetu z Odborom za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance se lahko pod pogoji iz točk (c), (ca) ali (cc) člena 9(4), točke (b) prvega pododstavka člena 10a(1) ali člena 21(2) na seznam iz odstavka 1 tega člena uvrstijo tudi zdravila, ki so odobrena v skladu s to uredbo.

Na zahtevo pristojnega nacionalnega organa in po posvetovanju z Odborom za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance se lahko pod pogoji iz točk (a), (d), (e) ali (f) prvega odstavka člena 21a, točke (b) prvega pododstavka člena 22a(1) ali člena 104a(2) Direktive 2001/83/ES na seznam iz odstavka 1 tega člena uvrstijo tudi zdravila, ki so odobrena v skladu z navedeno direktivo.

2. Seznam iz odstavka 1 vsebuje elektronsko povezavo do podatkov o zdravilu in povzetka načrta za obvladovanje tveganj.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena Agencija umakne zdravilo s seznama pet let po referenčnem datumu Unije iz člena 107c(5) Direktive 2001/83/ES.

V primerih iz točk (c) in (d) odstavka 1 ter iz odstavka 1a tega člena Agencija umakne zdravilo s seznama, ko so izpolnjeni pogoji.

4. Za zdravila s seznama iz odstavka 1 se v povzetek glavnih značilnosti zdravila in navodilo za uporabo vključi izjava ‚To zdravilo je pod dodatnim nadzorom‘. Pred navedeno izjavo je črn simbol, ki ga Komisija po priporočilu Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance izbere do 2. julija 2013, za njo pa ustrezna standardna obrazložitev.

4a. Komisija do 5. junija 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o uporabi seznama iz odstavka 1 na podlagi izkušenj in podatkov, ki jih zagotovijo države članice in Agencija.

Komisija po potrebi na podlagi navedenega poročila ter po posvetu z državami članicami in drugimi ustreznimi interesnimi stranmi predstavi predlog, z namenom da se prilagodijo določbe v zvezi s seznamom iz odstavka 1.“;

5. člen 57 se spremeni:

(a) v drugem pododstavku odstavka 1 se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim:

„(c) usklajevanje spremljanja zdravil, odobrenih v Uniji, in svetovanje o ukrepih, potrebnih za zagotovitev varne in učinkovite uporabe teh zdravil, zlasti z usklajevanjem vrednotenja in izvajanja obveznosti in sistemov s področja farmakovigilance ter spremljanjem tega izvajanja;

(d) zagotavljanje zbiranja in razširjanja informacij o domnevnih neželenih učinkih zdravil, odobrenih v Uniji, s podatkovno bazo, ki je stalno dostopna vsem državam članicam;“;

(b) v drugem pododstavku odstavka 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) imetniki dovoljenj za promet najpozneje do 2. julija 2012 Agenciji v elektronski obliki pošljejo informacije o vseh zdravilih za uporabo v humani medicini, odobrenih v Uniji, pri čemer uporabijo obliko iz točke (a);“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Uporablja se od 5. junija 2013, z izjemo člena 23(4), točk (c) in (d) drugega pododstavka člena 57(1) in točke (b) drugega pododstavka člena 57(2) Uredbe (ES) št. 726/2004, kakor so bili spremenjeni s to uredbo, ki se uporabljajo od 4. decembra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

UREDBA (EU) št. 1028/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2012

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z ureditvijo sheme enotnih plačil in podpore vinogradnikom

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega odstavka člena 42 ter člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 103o Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽⁴⁾ državam članicam omogoča, da vinogradnikom odobrijo nevezano pomoč v okviru sheme enotnih plačil. Več držav članic je uporabilo ta posebni podporni ukrep.
- (2) Vendar pa je dejstvo, da lahko države članice enkrat letno spremenijo prenos sredstev iz podpornih programov v shemo enotnih plačil in da podporni programi trajajo pet let, medtem ko so pravice do plačil, ki omogočajo neposredna plačila, dodeljene za nedoločen čas, povzročilo upravna in proračunska bremena.
- (3) Da se poenostavi upravljanje tega posebnega podpornega ukrepa in zagotovi njegova skladnost s cilji pravil za sheme neposrednih podpor za kmete, je ustrezno, da se ukrep spremeni tako, da državam članicam omogoči, da nepreklicno zmanjšajo sredstva, dodeljena podpornim programom v vinskem sektorju, in s tem povečajo nacionalne zgornje meje za neposredna plačila.
- (4) Ustrezno je, da se državam članicam omogoči nadaljnja uporaba podpore, določene v členu 103o Uredbe (ES) št. 1234/2007, za leto 2014.

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 116.

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 174.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2012.

⁽⁴⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

- (5) Uredbo (ES) št. 1234/2007 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1234/2007 se spremeni:

1. v člen 103n se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Države članice se lahko do 1. avgusta 2013 odločijo, da od leta 2015 znižajo znesek, ki je na voljo za podporne programe iz Priloge Xb, da bi povečale svoje nacionalne zgornje meje za neposredna plačila iz člena 40 Uredbe (ES) št. 73/2009.

Znesek, ki izhaja iz znižanja iz prvega pododstavka, nepreklicno ostane znotraj nacionalnih zgornjih mej za neposredna plačila iz člena 40 Uredbe (ES) št. 73/2009 in ni več na razpolago za ukrepe iz členov 103p do 103y.“

2. člen 103o se nadomesti z naslednjim:

„Člen 103o

Shema enotnih plačil in podpora za vinogradnike

1. Države članice se lahko do 1. decembra 2012 odločijo zagotoviti podporo vinogradnikom za leto 2014, tako da jim dodelijo pravice do plačila v smislu poglavja 1 naslova III Uredbe (ES) št. 73/2009.

Če je znesek podpore, navedene v prvem pododstavku, višji od zneska podpore, ki je bila predvidena za leto 2013, zadevna država članica to razliko porabi, da v skladu s točko C Priloge IX k Uredbi (ES) št. 73/2009 vinogradnikom dodeli pravice do plačila v smislu poglavja 1 naslova III navedene uredbe.

2. Države članice, ki nameravajo zagotoviti podporo iz odstavka 1, tako podporo določijo v svojih podpornih programih v skladu s členom 103k(3).

3. Podpora za leto 2014, navedena v odstavku 1:

- (a) ostane znotraj sheme enotnih plačil in ni več na voljo na podlagi člena 103k(3) za ukrepe, navedene v členih 103p do 103y;

- (b) v podpornih programih sorazmerno zmanjša višino sredstev, ki so na voljo za ukrepe, navedene v členih 103p do 103y.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

UREDBA (EU) št. 1029/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2012

o uvedbi nujnih avtonomnih trgovinskih preferencialov za Pakistan

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odnosi med Evropsko Unijo (v nadaljnjem besedilu: Unija) in Islamsko republiko Pakistan (v nadaljnjem besedilu: Pakistan) temeljijo na Sporazumu o sodelovanju, ki je začel veljati 1. septembra 2004 ⁽²⁾. Eden od njegovih glavnih ciljev je zagotoviti pogoje za rast in razvoj trgovine med pogodbenicama Sporazuma o sodelovanju ter ju spodbujati. Spoštovanje človekovih pravic, ki vključuje temeljne pravice delavcev, in demokratičnih načel je tudi bistveni element navedenega sporazuma.

(2) Po močnem monsunskem deževju julija in avgusta 2010 so obsežna območja Pakistana, zlasti province Beludžistan, Kiber Paktunkva, Pandžab, Sind in Gilgit-Baltistan, prizadele uničujoče poplave. Glede na vire Združenih narodov so prizadele približno 20 milijonov ljudi in 20 odstotkov ozemlja Pakistana, kar je vsaj 160 000 kvadratnih kilometrov, zaradi česar je nujno človekoljubno pomoč potrebovalo do 12 milijonov ljudi.

(3) Človekoljubna pomoč je v takih razmerah seveda primarni instrument, Unija pa je pri tem v ospredju že od začetka izrednih razmer, saj se je zavezala, da bo Pakistanu namenila več kot 423 milijonov EUR nujne pomoči.

(4) Pomembno bo uporabiti vsa razpoložljiva sredstva ter po teh izrednih razmerah podpreti obnovo Pakistana, vključno s predlaganimi izrednimi trgovinskimi ukrepi

za pospešitev izvoza Pakistana, da bi prispevali k njegovemu prihodnjemu gospodarskemu razvoju ter obenem zagotovili ohranitev doslednosti in skladnosti na vseh ravneh z namenom oblikovati trajnostno dolgoročno strategijo.

(5) Resnost te naravne nesreče zahteva takojšen in obsežen odziv, ki bi upošteval geostrateški pomen partnerstva Pakistana z Unijo, zlasti s ključno vlogo, ki jo ima Pakistan v boju proti terorizmu, hkrati pa prispeval k splošnemu razvoju, varnosti in stabilnosti regije.

(6) Učinki avtonomnih trgovinskih preferencialov bi morali biti konkretno merljivi z rezultati na področjih ustvarjanja novih delovnih mest, izkoreninjenja revščine in trajnostnega razvoja delavskega in revnega prebivalstva Pakistana.

(7) Evropski svet je v izjavi o Pakistanu, priloženi njegovim sklepom z dne 16. septembra 2010, sklenil, da bo ministre pooblastil, da se nujno dogovorijo o celovitem svežnju kratko-, srednje- in dolgoročnih ukrepov za pomoč pri obnovi in prihodnjemu razvoju Pakistana, ki bodo med drugim vključevali ambiciozne trgovinske ukrepe, potrebne za gospodarsko obnovo in rast.

(8) Evropski svet je zlasti poudaril svojo trdno zavezanost, da izključno Pakistanu odobri večji dostop do trga Unije prek takojšnjega in časovno omejenega zmanjšanja dajatev za ključne izdelke, ki se uvažajo iz Pakistana. Na podlagi navedene izjave je Komisija podala predlog za sveženj, ki opredeljuje 75 tarifnih vrstic, ki se nanašajo posebej na ključne izvozne panoge Pakistana na območjih, ki so jih poplave najhujše prizadele, pri čemer je zagotovila, da bi povečanje izvoza Pakistana v Unijo za 100 milijonov EUR letno ali več pomenilo dejansko, obsežno in koristno pomoč tej regiji.

(9) Trgovina Pakistana z Unijo pretežno temelji na tekstilnih izdelkih in oblačilih, ki so leta 2009 zajemali 73,7 % izvoza Pakistana v Unijo. Pakistan tudi izvažata etanol in usnje, ki sta poleg tekstilnih izdelkov in oblačil občutljiva industrijska izdelka v nekaterih državah članicah, kjer je zaposlene v tej panogi globalna recesija v različnem obsegu že prizadela. Navedene panoge si prizadevajo prilagoditi novemu globalnemu trgovinskemu okolju.

(10) Tekstilni sektor je bistvenega pomena za gospodarstvo Pakistana, saj pomeni 8,5 % bruto domačega proizvoda in zaposluje 38 % delovne sile, od katere je polovica žensk.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2012.

⁽²⁾ Sklep Sveta 2004/870/ES z dne 29. aprila 2004 o sklenitvi Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Islamsko republiko Pakistan (UL L 378, 23.12.2004, str. 22).

- (11) Glede na težavne okoliščine, s katerimi se zaradi zelo hudih poplav soočajo prebivalci Pakistana, je primerno izredne avtonomne trgovinske preferencialne razširiti na Pakistan, tako da se za določen čas opustijo vse tarife za določene izdelke, ki jih Pakistan želi izvažati. Zagotovitev takih trgovinskih preferencialov bi lahko povzročila samo omejene škodljive učinke na notranji trg Unije in ne bi smela prizadeti najmanj razvitih članic Svetovne trgovinske organizacije (STO).
- (12) Navedeni ukrepi so predlagani kot del izrednega svežnja, namenjenega reševanju specifičnega položaja v Pakistanu. V nobenem primeru ne bi smeli pomeniti precedensa za trgovinsko politiko Unije do drugih držav.
- (13) Avtonomni trgovinski preferenciali bodo bodisi v obliki oprostitev carin ob uvozu v Unijo bodisi v obliki tarifnih kvot.
- (14) Upravičenost do izkoriščanja izrednih avtonomnih trgovinskih preferencialov je odvisna od tega, ali Pakistan upošteva ustrezna pravila o poreklu izdelkov in z njimi povezane postopke ter ali je vključen v učinkovito upravno sodelovanje z Unijo zaradi preprečevanja tveganja goljufije. Resne in sistematične kršitve pogojev za upravičenost do preferencialne ureditve, goljufija ali nezagotavljanje upravnega sodelovanja za preverjanje porekla blaga bi morali biti razlogi za začasno opustitev preferencialov.
- (15) Za opredelitev pojma izdelki s poreklom, potrjevanje porekla in postopke upravnega sodelovanja bi bilo treba uporabljati oddelek 1 in oddelek 1A poglavja 2 naslova IV dela I Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti⁽¹⁾, razen členov 68 do 71, 90 do 97i in 97j(2) teh oddelkov. Vendar bi bilo glede na kumulacijo porekla treba za tovrstne namene dovoliti samo uporabo materialov s poreklom iz Unije. Regionalna kumulacija in druge vrste kumulacije, razen tiste z materiali s poreklom iz Unije, se ne bi smele uporabljati za določanje statusa porekla izdelkov, ki so zajeti v avtonomnih trgovinskih preferencialih v skladu s to uredbo, da se v Pakistanu zagotovijo zadostne pretvorbe.
- (16) Razširitev avtonomnih trgovinskih preferencialov na Pakistan zahteva odstopanje od obveznosti Unije na podlagi členov I in XIII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 (GATT) v skladu s členom IX Sporazuma o ustanovitvi STO. Generalni svet STO je takšno odstopanje odobril 14. februarja 2012.
- (17) Da se zagotovi takojšen in trajnosten učinek na gospodarsko obnovo Pakistana po poplavih in v skladu z odstopanjem STO, se priporoča, da se trajanje avtonomnih trgovinskih preferencialov omeji do 31. decembra 2013.
- (18) Zaradi hitre odzivnosti ter za zagotovitev celovitosti in pravnega delovanja avtonomnih trgovinskih preferencialov za Pakistan ter za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z začasno opustitvijo zaradi neupoštevanja carinskih postopkov in obveznosti, zaradi resnih in sistematičnih kršitev temeljnih načel človekovih pravic, demokracije in pravne države s strani Pakistana, ali zaradi neupoštevanja pogoja s strani Pakistana, da se od 1. julija vzdrži uvajanja novih ali povečanja obstoječih carin ali dajatev z enakim učinkom oziroma vsakršnih drugih omejitev ali prepovedi za izvoz ali prodajo za izvoz kakršnih koli materialov, ki se uporabljajo za proizvodnjo izdelkov, ki jih zajema ta uredba, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da sprejeme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽²⁾.
- (19) Da bi se potrebno tehnično prilagodil seznam blaga, za katerega se uporabljajo avtonomni trgovinski preferenciali, in izvzetje izdelkov iz področja uporabe te uredbe, če se obseg uvoza poveča nad določeno raven, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembo prilog I in II, da bi se upoštevale spremembe v kombinirani nomenklaturi in da bi lahko izvezla izdelke iz področja uporabe te uredbe. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istovčasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (20) Da bi se lahko brez odlašanja odzvala na občutno povečan uvoz izdelkov, ki so oproščeni carin in bi utegnili imeti škodljive posledice za evropske proizvajalce, v Unijo, bi morala Komisija sprejeti delegirane akte za izvzetje teh izdelkov iz področja uporabe te uredbe v skladu s postopkom v nujnih primerih.

⁽¹⁾ UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(21) Komisija bi morala najpozneje dve leti po prenehanju veljavnosti te uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o učinkih avtonomnih trgovinskih preferencialov. To poročilo bi moralo vsebovati tudi podrobno analizo njihovih učinkov na gospodarstvo Pakistana ter na trgovino Unije in njene prihodke iz naslova carinskih tarif, pa tudi na gospodarstvo in zaposlovanje v Unije. Komisija bi morala pri pripravi poročila upoštevati zlasti učinke avtonomnih trgovinskih preferencialov na ustvarjanje novih delovnih mest, izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj delavskega in revnega prebivalstva Pakistana –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Preferencialna ureditev

1. Izdelki s poreklom iz Pakistana in vključeni v Prilogo I, so ob uvozu v Unijo oproščeni carin.
2. Izdelki s poreklom iz Pakistana, vključeni v Prilogo II, se v Unijo uvažajo v skladu s posebnimi določbami člena 3.

Člen 2

Pogoji za upravičenost do preferencialnega režima

1. Za upravičenost do izkoriščanja preferencialne ureditve iz člena 1 veljajo naslednji pogoji:
 - (a) skladnost s pravili o poreklu izdelkov in z njimi povezanimi postopki iz pododdelkov 1 in 2 oddelka 1 in oddelka 1A poglavja 2 naslova IV dela I Uredbe (EGS) št. 2454/93, razen členov 68 do 71, 90 do 97(i) in člena 97(j)(2) teh oddelkov. Glede na kumulacijo porekla za namene določanja statusa porekla izdelkov, ki so zajeti z ureditvijo iz člena 1 te uredbe, se dovoli le kumulacija z materiali s poreklom iz Unije. Regionalna kumulacija in druge vrste kumulacije, razen tiste z materiali s poreklom iz Unije, niso dovoljene;
 - (b) skladnost z načini upravnega sodelovanja iz pododdelka 3 oddelka 1 poglavja 2 naslova IV dela I Uredbe (EGS) št. 2454/93;
 - (c) Pakistan ne krši človekovih pravic resno in sistematično, vključno s temeljnimi pravicami delavcev ter temeljnimi načeli demokracije in pravne države;
 - (d) Pakistan od 1. julija 2012 ne uvede novih ali poveča obstoječih carin ali dajatev z enakim učinkom oziroma uvede drugih omejitev ali prepovedi za izvoz ali prodajo za izvoz materialov, ki se uporabljajo predvsem za proizvodnjo izdelkov, zajetih v navedenem preferencialni ureditvi, namenjenih za ozemlje Unije.

2. Potrdila o poreklu iz obrazca A, ki jih izdajo pristojni organi Pakistana v skladu s to uredbo, imajo v polju 4 naslednjo navedbo „Autonomous measure – Regulation (EU) No 1029/2012 (1)“ („Avtonomni ukrep – Uredba (EU) št. 1029/2012“).

Člen 3

Tarifne kvote

1. Za izdelke iz Priloge II se dovoli uvoz v Unijo z oprostitvijo plačila carin v okviru tarifnih kvot Unije, določenih v navedeni prilogi.

2. Tarifne kvote iz odstavka 1, ki so naštete v Prilogi II, upravlja Komisija v skladu s členi 308a, 308b in 308c Uredbe (EGS) št. 2454/93.

Člen 4

Izvezem izdelkov iz področja uporabe te uredbe

1. Če bi se v koledarskem letu 2012 ali 2013 uvoz izdelka s poreklom iz Pakistana, vključenih v Prilogo I, po carinskih podatkih o uvozu povečal za 25 % ali več v primerjavi s povprečjem v obdobju 2009 do 2012, se navedeni izdelek za preostanek leta izvzame iz področja uporabe te uredbe. Za namene tega odstavka se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejeme delegirane akte v skladu s členom 6, s katerimi spremeni Prilogo I tako, da se navedeni izdelek za preostanek navedenega leta izvzamejo iz področja uporabe te uredbe.

2. Po začetku veljavnosti delegiranega akta za izdelek iz odstavka 1 veljajo dajatve za države z največjimi ugodnostmi ali druge veljavne dajatve.

Člen 5

Tehnične prilagoditve prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 6 sprejeme delegirane akte za spremembo prilog, da se vključijo spremembe in tehnične prilagoditve, ki so potrebne zaradi sprememb oznak kombinirane nomenklature in pododdelkov TARIC.

Člen 6

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4 in 5 je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4 in 5 se prenese na Komisijo za obdobje uporabe te uredbe.

(1) UL L 316, 14.11.2012, str. 43.

3. Pooblastilo iz členov 4 in 5 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 4 in 5, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 7

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu s odstavkom 2. Uradno obvestilo o delegiranem aktu Evropskemu parlamentu in Svetu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 6(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

Člen 8

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členoma 247a(1) in 248a(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011. Na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice lahko ta odbor preuči katero koli zadevo, ki se nanaša na uporabo te uredbe.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Člen 9

Začasna opustitev

1. Kadar Komisija ugotovi, da obstajajo zadostni dokazi o neizpolnjevanju pogojev iz člena 2, lahko, da bi se odzvali na

to nujnost, z izvedbenimi akti, ki se začnejo uporabljati takoj, popolnoma ali delno opusti preferencialne ureditve iz te uredbe za največ šest mesecev, če je pred tem:

(a) obvestila odbor iz člena 8(1);

(b) pozvala države članice, naj sprejmejo previdnostne ukrepe, ki so potrebni za varovanje finančnih interesov Unije ali za zagotavljanje upoštevanja člena 2 s strani Pakistana;

(c) objavila obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije* in v njem navedla, da obstajajo razlogi za utemeljen dvom glede uporabe preferencialne ureditve ali skladnosti s členom 2 s strani Pakistana, zaradi česar lahko postane vprašljiva njegova pravica do nadaljnega izkoriščanja ugodnosti iz te uredbe;

(d) obvestila Pakistan o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, preden začnejo veljati.

2. Po preteku obdobja začasne opustitve Komisija z izvedbenimi akti odloči, da začasno opustitev ukine ali podaljša njeno obdobje uporabe.

3. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 2 se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 8(2).

4. Države članice Komisiji predložijo vse ustrezne informacije, ki bi lahko upravičevale začasno opustitev preferencialne ureditve ali njeno podaljšanje.

Člen 10

Poročilo

Komisija najpozneje 31. decembra 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi in učinkih te uredbe.

Člen 11

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od datuma začetka veljavnosti te uredbe do 31. decembra 2013.

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

PRILOGA I

IZDELKI, OPROŠČENI CARINSKIH DAJATEV

Izdelki, za katere veljajo ukrepi, so opredeljeni z osemmestnimi oznakami KN. Navedene oznake so opisane v Prilogi I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾. Opis oznak KN je naveden le informativno.

Oznaka KN	Poimenovanje
0712 39 00	Gobe in gomoljike, sušene, cele, narezane na koščke ali rezine, zdrobljene ali mlete, vendar ne nadalje pripravljene (razen gob iz rodu <i>Agaricus</i> , bezgove uhljevke (<i>Auricularia</i> spp.) in drhtavke (<i>Tremella</i> spp.))
5205 12 00	Enojna bombažna preja, iz nečesanih vlaken, ki vsebuje 85 ali več mas. % bombaža, meri manj kot 714,29 deciteksta, vendar ne manj kot 232,56 deciteksta (metrične številke Nm več kot 14 do vključno 43), nepripravljena za prodajo na drobno
5205 22 00	Enojna bombažna preja, iz česanih vlaken, ki vsebuje 85 ali več mas. % bombaža, meri manj kot 714,29 deciteksta, vendar ne manj kot 232,56 deciteksta (metrične številke Nm več kot 14 do vključno 43), nepripravljena za prodajo na drobno
5205 32 00	Dvojna, „večnitna“ ali pramenska bombažna preja, iz nečesanih vlaken, ki vsebuje 85 ali več mas. % bombaža, meri na eno nit manj kot 714,29 deciteksta, vendar ne manj kot 232,56 deciteksta (metrične številke Nm več kot 14 do vključno 43 na eno nit), nepripravljena za prodajo na drobno
5205 42 00	Dvojna, „večnitna“ ali pramenska bombažna preja, iz česanih vlaken, ki vsebuje 85 ali več mas. % bombaža, meri na eno nit manj kot 714,29 deciteksta, vendar ne manj kot 232,56 deciteksta (metrične številke Nm več kot 14 do vključno 43 na eno nit), nepripravljena za prodajo na drobno
5208 11 90	Nebeljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase do vključno 100 g/m ² , razen tkanin za proizvodnjo povojev, obvez in medicinskih gaz
5208 12 16	Nebeljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 100 g/m ² , vendar ne več kot 130 g/m ² , širine do vključno 165 cm
5208 12 19	Nebeljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 100 g/m ² , vendar ne več kot 130 g/m ² , širine več kot 165 cm
5208 13 00	Nebeljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, v trinitnem ali štirinitnem kepru, vključno križni keper
5208 19 00	Druge nebeljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža
5208 21 90	Beljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase do vključno 100 g/m ² , razen tkanin za proizvodnjo povojev, obvez in medicinskih gaz
5208 22 19	Beljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 100 g/m ² , vendar ne več kot 130 g/m ² , širine več kot 165 cm
5208 22 96	Beljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 130 g/m ² , širine do vključno 165 cm
5208 29 00	Druge beljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža
5208 51 00	Tiskane bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase do vključno 100 g/m ²

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

Oznaka KN	Poimenovanje
5208 52 00	Tiskane bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 200 g/m ²
5208 59 90	Druge tiskane bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža
5209 11 00	Nebeljene bombažne tkanine v platnovi vezavi, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 200 g/m ²
5209 12 00	Nebeljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 200 g/m ² , v trinitnem ali štirinitnem kepru, vključno križni keper
5209 19 00	Druge nebeljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža
5209 22 00	Nebeljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 200 g/m ² , v trinitnem ali štirinitnem kepru, vključno križni keper
5209 29 00	Druge beljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža
5209 32 00	Barvane bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 200 g/m ² , v trinitnem ali štirinitnem kepru, vključno križni keper
5211 12 00	Nebeljene bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, v mešanici pretežno ali samo z umetnimi ali sintetičnimi vlakni, mase več kot 200 g/m ² , v trinitnem ali štirinitnem kepru, vključno križni keper
5407 81 00	Tkanine iz preje, ki vsebujejo manj kot 85 mas. % sintetičnih filamentov, vključno s tkaninami, pridobljenimi iz sintetičnega monofilamenta 67 deciteksov ali več in pri katerem noben prečni presek ni večji kot 1 mm, v mešanici pretežno ali samo z bombažem, nebeljene ali beljene
5407 82 00	Tkanine iz preje, ki vsebujejo manj kot 85 mas. % sintetičnih filamentov, vključno s tkaninami, pridobljenimi iz sintetičnega monofilamenta 67 deciteksov ali več in pri katerem noben prečni presek ni večji kot 1 mm, v mešanici pretežno ali samo z bombažem, barvane
5513 11 20	Tkanine iz rezanih poliestrskih vlaken, ki vsebujejo manj kot 85 mas. % teh vlaken, v mešanici pretežno ali samo z bombažem, mase do vključno 170 g/m ² , v platnovi vezavi, nebeljene ali beljene, širine 165 cm ali manj
5513 21 00	Tkanine iz rezanih poliestrskih vlaken, ki vsebujejo manj kot 85 mas. % teh vlaken, v mešanici pretežno ali samo z bombažem, mase do vključno 170 g/m ² , v platnovi vezavi, barvane
5513 41 00	Tkanine iz rezanih poliestrskih vlaken, ki vsebujejo manj kot 85 mas. % teh vlaken, v mešanici pretežno ali samo z bombažem, mase do vključno 170 g/m ² , tiskane
6101 20 90	Vetrovke s kapuco tipa anorak (vključno smučarske bunde), vetrni jopiči, vetrovke in podobni izdelki iz bombaža za moške ali dečke, pleteni ali kvačkani
6112 12 00	Trenirke iz sintetičnih vlaken, pletene ali kvačkane
6116 10 20	Rokavice, impregnirane, prevlečene ali prekrte z gumo, pletene ali kvačkane
6116 10 80	Palčniki in rokavice brez prstov, impregnirani, prevlečeni ali prekriti s plastično maso ali gumo, pleteni ali kvačkani, in rokavice, impregnirane, prevlečene ali prekrte s plastično maso, pletene ali kvačkane
6116 92 00	Rokavice, palčniki in rokavice brez prstov, iz bombaža, pleteni ali kvačkani
6116 93 00	Rokavice, palčniki in rokavice brez prstov, iz sintetičnih vlaken, pleteni ali kvačkani
6201 93 00	Vetrovke s kapuco tipa anorak, vetrni jopiči, vetrovke in podobni izdelki za moške ali dečke, iz umetnih ali sintetičnih vlaken

Oznaka KN	Poimenovanje
6203 43 19	Hlače in dokolenske hlače (pumparice) za moške ali dečke, iz sintetičnih vlaken (razen delovnih in poklicnih)
6204 22 80	Kompleti za ženske ali dekllice, iz bombaža (razen delovnih in poklicnih)
6204 62 90	Kratke hlače iz bombaža za ženske ali dekllice
6207 91 00	Spodnje majice brez rokavov in druge majice, kopalni plašči, jutranje halje in podobni izdelki iz bombaža za moške ali dečke
6208 91 00	Spodnje majice brez rokavov in druge majice, spodnjice brez hlačnic, spodnjice, negližeji, kopalni plašči, jutranje halje in podobni izdelki iz bombaža za ženske ali dekllice
6211 43 10	Predpasniki, delovni kombinezoni ter druga delovna in poklicna oblačila za ženske ali dekllice, iz umetnih ali sintetičnih vlaken
6216 00 00	Rokavice, palčniki in rokavice brez prstov
6303 91 00	Zavese (vključno draperije) in notranje platnene navojnice, volani za zavese ali posteljo, iz bombaža, ne pletene ali kvačkane
6303 92 90	Zavese (vključno draperije) in notranje platnene navojnice, volani za zavese ali posteljo, iz sintetičnih vlaken, ne iz netkanega tekstila, ne pletene ali kvačkane
6303 99 90	Zavese (vključno draperije) in notranje platnene navojnice, volani za zavese ali posteljo, ne iz bombaža ali sintetičnih vlaken, ne iz netkanega tekstila, ne pletene ali kvačkane
6304 92 00	Drugi izdelki za notranjo opremo, iz bombaža, razen pletenih ali kvačkanih
6307 10 90	Krpe za tla, posodo, prah in podobne krpe za čiščenje, ne pletene ali kvačkane, ne iz netkanega tekstila
6307 90 99	Drugi gotovi tekstilni izdelki, vključno z modnimi kroji za oblačila, ne pleteni ali kvačkani, ne iz klobučevine

PRILOGA II

IZDELEK, KI JE PREDMET LETNIH DAJATEV PROSTIH TARIFNIH KVOT IZ ČLENA 3

Izdelki, za katere veljajo ukrepi, so opredeljeni z osemmestnimi oznakami KN. Navedene oznake so opisane v Prilogi I k Uredbi (EGS) št. 2658/87. Opis oznak KN je naveden le informativno.

Zaporedna št.	Oznaka KN	Poimenovanje	Od začetka veljavnosti do konca leta 2012	1.1.2013 – 31.12.2013
09.2401	2207 10 00	Nedenaturiran etilni alkohol, z vsebnostjo alkohola 80 vol. % ali več	18 750 ton	75 000 ton
09.2409	4107 92 10	Usnje govedi (vključno bivolov), cepljeno z licem, brez dlak, nadalje obdelano po strojenju ali „crust“ obdelavi, razen cele kože z dlako ali brez dlake	89 ton	356 ton
09.2410	4107 99 10	Usnje govedi (vključno bivolov), brez dlak, nadalje obdelano po strojenju ali „crust“ obdelavi; razen cele kože z dlako ali brez dlake, razen neceljenega in cepljenega z licem	90,25 tone	361 ton
09.2411	4203 21 00	Rokavice, palčniki in rokavice brez prstov, iz usnja ali umetnega usnja, posebej oblikovani za uporabo v športu	361,75 tone	1 447 ton
09.2412	4203 29 10	Rokavice, palčniki in rokavice brez prstov, iz usnja ali umetnega usnja, zaščitne za vse poklice, razen posebej oblikovanih za uporabo v športu	1 566,5 tone	6 266 ton
09.2413	ex 4203 29 90	Moške in fantovske rokavice, palčniki in rokavice brez prstov, iz usnja ali umetnega usnja, razen posebej oblikovanih za uporabo v športu, razen zaščitnih za vse poklice	62,75 tone	251 ton
09.2414	ex 4203 29 90	Rokavice, palčniki in rokavice brez prstov, iz usnja ali umetnega usnja, razen posebej oblikovanih za uporabo v športu, razen zaščitnih za vse poklice, razen moških in fantovskih	135,5 tone	542 ton
09.2415	5205 23 00	Enojna bombažna preja, iz česanih vlaken, ki vsebuje 85 ali več mas. % bombaža, meri manj kot 232,56 decitekse, vendar ne manj kot 192,31 decitekse (metrične številke nm več kot 43 do vključno 52), nepripravljena za prodajo na drobno	1 790 ton	7 160 ton
09.2416	5205 24 00	Enojna bombažna preja, iz česanih vlaken, ki vsebuje 85 ali več mas. % bombaža, meri manj kot 192,31 decitekse, vendar ne manj kot 125 decitekov (metrične številke nm več kot 52 do vključno 80), nepripravljena za prodajo na drobno	1 276,25 tone	5 105 ton
09.2417	5208 39 00	Druge barvane bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža	421,25 tone	1 685 ton
09.2418	5209 39 00	Druge barvane bombažne tkanine, ki vsebujejo 85 ali več mas. % bombaža, mase več kot 200 g/m ²	689,25 tone	2 757 ton
09.2419	5509 53 00	Preja (razen sukanca za šivanje) rezanih poliestrskih vlaken, v mešanici pretežno ali samo z bombažem, nepripravljena za prodajo na drobno	3 061 ton	12 244 ton

Zaporedna št.	Oznaka KN	Poimenovanje	Od začetka veljavnosti do konca leta 2012	1.1.2013 – 31.12.2013
09.2420	6103 32 00	Suknjiči in blazerji iz bombaža za moške ali dečke, pleteni ali kvačkani	249,75 tone	999 ton
09.2421	6103 42 00	Hlače, hlače z naprsnikom in naramnicami, dokolenske hlače (pumparice) in kratke hlače iz bombaža za moške ali dečke, pletene ali kvačkane	568,75 tone	2 275 ton
09.2422	6107 21 00	Spalne srajce in pižame iz bombaža za moške ali dečke, pletene ali kvačkane	167,5 tone	670 ton
09.2423	6108 31 00	Spalne srajce in pižame iz bombaža za ženske ali deklice, pletene ali kvačkane	374,5 tone	1 498 ton
09.2424	6109 90 20	T-majice, spodnje majice brez rokavov in druge majice iz volne ali fine živalske dlake ali umetnih ali sintetičnih vlaken, pletene ali kvačkane	297,5 tone	1 190 ton
09.2425	6111 20 90	Oblačila in oblačilni dodatki za dojenčke, iz bombaža, pleteni ali kvačkani (razen rokavic, palčnikov in rokavic brez prstov)	153,5 tone	614 ton
09.2426	6115 95 00	Hlačne nogavice, nogavice, dokolenke, kratke nogavice in druge nogavice brez podplatov, iz bombaža, pletene ali kvačkane (razen nogavic z označeno stopnjo kompresije, hlačnih nogavic in nogavic, dolgih nogavic ali dokolenk za ženske, ki merijo manj kot 67 decimetrov na eno nit)	2 263 ton	9 052 ton
09.2427	6204 62 31	Hlače in dokolenske hlače iz bombaža za ženske ali deklice (razen delovnih in poklicnih)	1 892,75 tone	7 571 ton
09.2428	6211 42 90	Oblačila za ženske ali deklice, iz bombaža	96,5 tone	386 ton
09.2429	6302 60 00	Toaletno in kuhinjsko perilo, iz frotirja ali podobnih frotirnih tkanin, iz bombaža	9 602 ton	38 408 ton
09.2430	6302 91 00	Toaletno in kuhinjsko perilo iz bombaža, razen iz frotirja ali podobnih frotirnih tkanin	2 499,25 tone	9 997 ton
09.2431	6403 99 93	Obutev s podplati iz gume, plastične mase ali umetnega usnja ter z zgornjim delom iz usnja, z notranjiki dolžine 24 cm ali več, ki se ne loči na moško ali žensko obutev, razen športne obutve in obutve z zaščitno kovinsko kapico, ki ne pokriva gležnjeve, ni izdelana z lesenim jedrom v podplatu (brez notranjega podplata), razen obutve s prednjikom iz plaščkov ali z enim ali več izrezanimi kosi, razen copat	60,5 tone	242 ton
09.2432	6403 99 96	Obutev s podplati iz gume, plastične mase ali umetnega usnja ter z zgornjim delom iz usnja, z notranjiki dolžine 24 cm ali več, za moške, razen športne obutve in obutve z zaščitno kovinsko kapico, ki ne pokriva gležnjeve, ni izdelana z lesenim jedrom v podplatu (brez notranjega podplata), razen obutve s prednjikom iz plaščkov ali z enim ali več izrezanimi kosi, razen copat	363,25 tone	1 453 ton

Zaporedna št.	Oznaka KN	Poimenovanje	Od začetka veljavnosti do konca leta 2012	1.1.2013 – 31.12.2013
09.2433	6403 99 98	Obutev s podplati iz gume, plastične mase ali umetnega usnja ter z zgornjim delom iz usnja, z notranjiki dolžine 24 cm ali več, za ženske, razen športne obutve in obutve z zaščitno kovinsko kapico, ki ne pokriva gležnjeve, ni izdelana z lesenim jedrom v podplatu (brez notranjega podplata), razen obutve s prednjikom iz plaščkov ali z enim ali več izrezanimi kosi, razen copat	172,75 tone	691 ton

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

